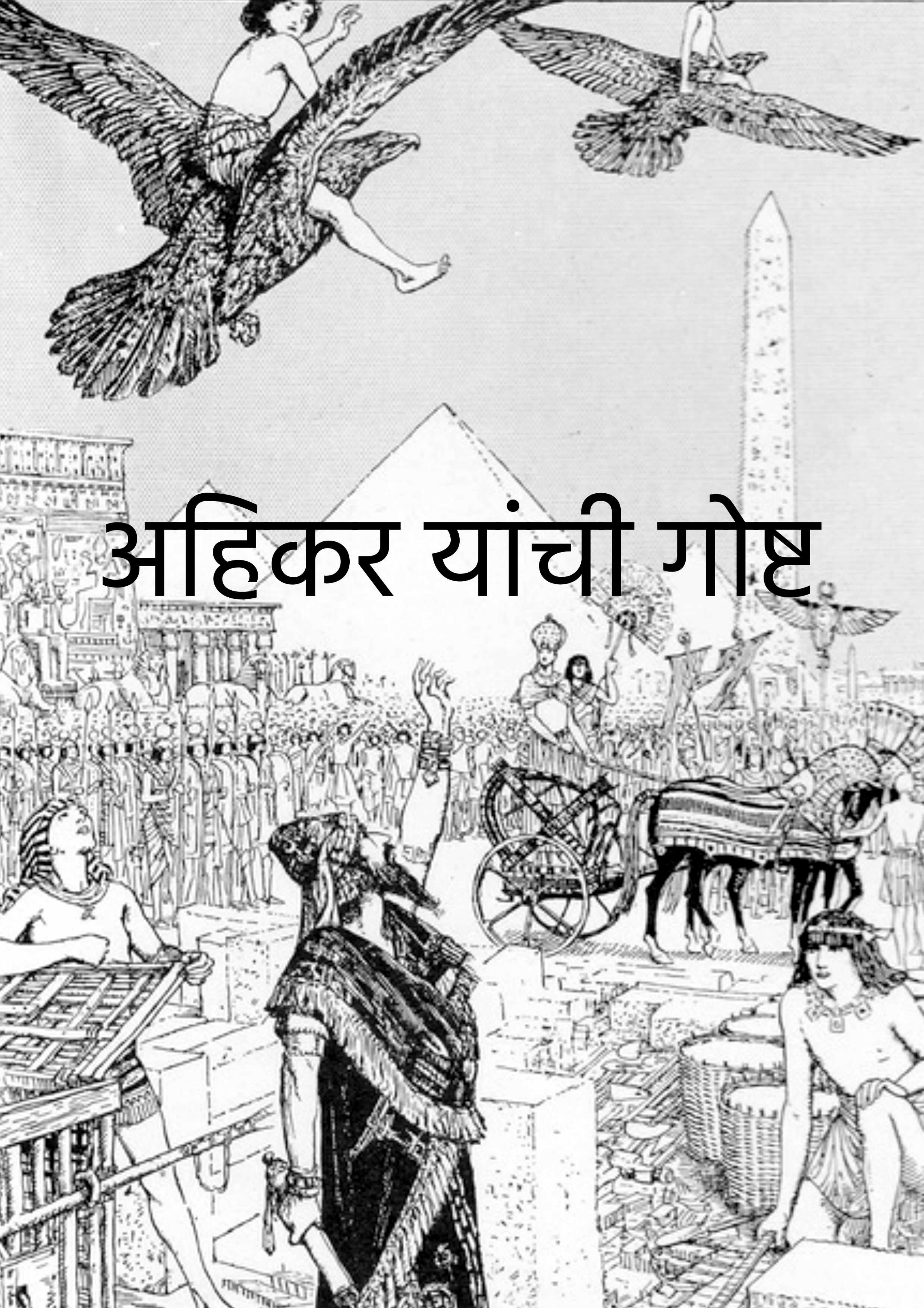

अहिकर यांची गोष्ट

परिचय

मानवी विचार आणि शहाणपणाचे सर्वात प्राचीन स्त्रोतांपैकी एक अहिकरच्या कथेत आपल्याकडे आहे. त्याचा प्रभाव कुराण आणि जुन्या आणि नवीन करारांसह अनेक लोकांच्या दंतकथांद्वारे शोधला जाऊ शकतो.

ट्रेव्हस, जर्मनी येथे सापडलेले एक मोज़ेक, जगातील ज्ञानी माणसांमध्ये अहिकरचे पात्र चित्रित केले आहे. ही त्याची रंगीत कथा.

या कथेची तारीख जिवंत चर्चेचा विषय ठरली आहे. एलिफंटाईनच्या अवशेषांपैकी 500 बीसीच्या अरामी पॅपिरसमध्ये मूळ कथेतून ते चुकीचे सिद्ध झाले तेव्हा विद्वानांनी शेवटी ते पहिल्या शतकाबद्दल खाली ठेवले.

कथा काल्पनिक आहे आणि इतिहास नाही. किंबहुना द अरेबियन नाईट्सच्या पुरवणी पानांवर वाचक आपली ओळख करून देऊ शकतात. हे उत्कृष्टपणे लिहिलेले आहे आणि कृती, कारस्थान आणि संकीर्ण सुटकेने भरलेली कथा शेवटपर्यंत लक्ष वेधून घेते. कल्पनेचे स्वातंत्र्य ही लेखकाची सर्वात मौल्यवान मालमत्ता आहे.

लेखन स्वतला चार टप्प्यांत विभागते: (१) कथा; (२) शिकवण (नीतिसूत्रेची एक उल्लेखनीय मालिका); (3) इजिप्तचा प्रवास; (4) समानता किंवा बोधकथा (ज्याने अहिकर त्याच्या चुकीच्या पुतण्याचे शिक्षण पूर्ण करतो).

प्रकरण १

असीरियाचा ग्रँड व्हिजियर अहीकर याला ६० बायका आहेत पण त्यांना मुलगा नसणे भाग्यवान आहे. त्यामुळे तो आपल्या पुतण्याला दत्तक घेतो. तो त्याला भाकरी आणि पाण्यापेक्षा अधिक शहाणपणाने आणि ज्ञानाने भरलेला असतो.
1 ज्ञानी, सनहेरीब राजाचा वजीर, हायकार आणि ऋषींच्या बहिणीचा मुलगा नादान याची कथा.
2 सनहेरीब राजाच्या काळी, सरहदुमचा मुलगा, अश्शूर आणि निनवेचा राजा, हैकर नावाचा एक ज्ञानी माणूस होता आणि तो सन्हेरीब राजाचा वजीर होता.
3 त्याच्याकडे चांगले, संपत्ती आणि भरपूर माल होता, आणि तो कुशल, ज्ञानी, तत्वज्ञानी, ज्ञानात, मतात आणि शासनात होता आणि त्याने साठ स्त्रियांशी लग्न केले होते आणि त्या प्रत्येकासाठी एक किल्ला बांधला होता.
4 पण एवढे करूनही त्याला मूल नव्हते. या स्त्रियांपैकी, जे कदाचित त्याचे वारस असतील.
5 आणि यामुळे तो खूप दुख्खी झाला आणि एके दिवशी त्याने ज्योतिषी, विद्वान आणि मांत्रिकांना एकत्र केले आणि त्यांना आपली स्थिती आणि त्याच्या वांझपणाची गोष्ट सांगितली.
6 ते त्याला म्हणाले, 'जा, देवांना यज्ञ कर आणि त्यांना विनवणी कर की ते तुला मुलगा देतील.'
7 आणि त्यांनी त्याला सांगितल्याप्रमाणे त्याने केले आणि मूर्तींना यज्ञ केले, आणि त्यांना विनवणी व विनवणी केली.
8 त्यांनी त्याला एक शब्दही उत्तर दिले नाही. आणि तो दु:खी व हताश होऊन गेला, त्याच्या अंत:करणात वेदना घेऊन निघून गेला.
9 आणि तो परत आला आणि त्याने परात्पर देवाची विनवणी केली आणि विश्वास ठेवला, त्याच्या अंतकरणात जळजळीत त्याला विनवणी केली, 'हे परात्पर देवा, हे आकाश आणि पृथ्वीच्या निर्मात्या, हे सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींचा निर्माता!
10 मी तुला एक मुलगा देण्याची विनंति करतो, मला त्याच्याकडून सांत्वन मिळावे की तो माझ्या घरी उपस्थित राहावा, त्याने माझे डोळे बंद करावे आणि त्याने मला दफन करावे.'
11तेव्हा त्याच्याकडे एक वाणी आली, 'तुम्ही सर्व प्रथम कोरलेल्या मूर्तींवर अवलंबून राहिलो आणि त्यांना यज्ञ केले, या कारणास्तव तू आयुष्यभर निपुत्रिक राहशील.
12 पण नादान तुझ्या बहिणीच्या मुलाला घे आणि त्याला तुझा मुलगा बनव आणि त्याला तुझे शिक्षण आणि तुझे चांगले संगोपन शिकव आणि तुझ्या मृत्यूनंतर तो तुला दफन करील.'
13 तेव्हा त्याने आपल्या बहिणीचा मुलगा नादान याला घेतले. आणि त्याने त्याला दूध पाजून त्याला वर आणावे म्हणून त्याने त्याला आठ ओल्या परिचारिकांच्या स्वाधीन केले.
14 आणि त्यांनी त्याला चांगले अन्न, सौम्य प्रशिक्षण, रेशमी वस्त्रे, जांभळे व किरमिजी रंगाचे कपडे घालून वाढवले. आणि तो रेशमाच्या पलंगांवर बसला होता.
15 आणि जेव्हा नादान मोठा झाला आणि चालत गेला, उंच देवदारासारखा उडाला तेव्हा त्याने त्याला चांगले शिष्टाचार, लेखन आणि विज्ञान आणि तत्त्वज्ञान शिकवले.
16 आणि बऱ्याच दिवसांनी सन्हेरीब राजाने हैकरकडे पाहिले आणि तो खूप म्हातारा झाल्याचे पाहिले आणि तो त्याला म्हणाला.
17 'हे माझे आदरणीय मित्र, कुशल, विश्वासू, ज्ञानी, राज्यपाल, माझे सचिव, माझे वजीर, माझे कुलपती आणि संचालक; तू खूप म्हातारा झाला आहेस आणि वर्षानुवर्षे वजनदार झाला आहेस. आणि तुझे या जगातून जाणे जवळ आले पाहिजे.
18 तुझ्यानंतर माझ्या सेवेत कोणाला स्थान मिळेल ते मला सांग.' आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'महाराज, तुमचे मस्तक सदैव जिवंत राहो! नादान माझ्या बहिणीचा मुलगा आहे, त्याला मी माझे मूल केले आहे.
19 आणि मी त्याला वाढवले आहे आणि त्याला माझे शहाणपण आणि माझे ज्ञान शिकवले आहे.'
20 राजा त्याला म्हणाला, 'हे हैकर! त्याला माझ्यासमोर आण म्हणजे मी त्याला पाहीन आणि जर मला तो योग्य वाटला तर त्याला तुझ्या जागी ठेव. आणि तू तुझ्या वाटेला जाशील, विश्रांती घेण्यासाठी आणि उरलेले आयुष्य गोड आरामात जगण्यासाठी.'
21 मग हैकरने जाऊन आपल्या बहिणीचा मुलगा नादानला हजर केले. आणि त्याने श्रद्धांजली वाहिली आणि त्याला शक्ती आणि सन्मानाची शुभेच्छा दिल्या.
22 आणि त्याने त्याच्याकडे पाहिले आणि त्याचे कौतुक केले आणि त्याच्यावर आनंद झाला आणि हायकारला म्हणाला, 'हे

हैकार, हा तुझा मुलगा आहे का? देवाने त्याचे रक्षण करावे अशी मी प्रार्थना करतो. आणि जशी तू माझी आणि माझ्या वडिलांची सरहदुमची सेवा केलीस तशी तुझ्या या मुलाने माझी सेवा करावी आणि माझे उपक्रम, माझ्या गरजा आणि माझा व्यवसाय पूर्ण करावा, जेणेकरून मी त्याचा सन्मान करू शकेन आणि तुझ्यासाठी त्याला सामर्थ्यवान बनवू शकेन.'
23 आणि हैकर राजाला नमस्कार करून त्याला म्हणाला, 'महाराज, तुझे मस्तक सदैव जिवंत राहो! मी तुझ्याकडून अपेक्षा करतो की तू माझ्या मुलाच्या नादानसाठी धीर धरा आणि त्याच्या चुका माफ करा म्हणजे त्याने तुझी योग्य ती सेवा करावी.'
24 मग राजाने त्याला शपथ दिली की तो त्याला त्याच्या आवडीनिवडींमध्ये सर्वात मोठा आणि त्याच्या मित्रांमध्ये सर्वात शक्तिशाली बनवेल, आणि तो त्याच्याबरोबर सर्व सन्मान आणि आदराने असेल. आणि त्याच्या हातांचे चुंबन घेऊन त्याचा निरोप घेतला.
25 आणि त्याने नादान घेतले. त्याच्या बहिणीच्या मुलाने त्याच्याबरोबर त्याला एका पार्लरमध्ये बसवले आणि रात्रंदिवस त्याला शिकवण्याचा प्रयत्न केला जोपर्यंत त्याने त्याला भाकरी आणि पाण्यापेक्षा जास्त शहाणपण आणि ज्ञान दिले नाही.

प्रकरण २

प्राचीन काळातील "गरीब रिचर्डचे पंचांग". पैसा, स्त्रिया, पेहराव, व्यवसाय, मित्र यासंबंधी मानवी आचरणाचे अमर नियम. श्लोक 12, 17, 23, 37, 45, 47 मध्ये विशेषतः मनोरंजक नीतिसूत्रे आढळतात. श्लोक 63 ची तुलना आजच्या काही निंदकांशी करा.
1 असे म्हणून त्याने त्याला शिकवले: 'हे माझ्या मुला! माझे भाषण ऐका आणि माझ्या सल्ल्याचे पालन करा आणि मी काय म्हणतो ते लक्षात ठेवा.
2 हे माझ्या मुला! जर तुम्ही एखादे शब्द ऐकले तर ते तुमच्या अंतकरणात मरून जा, आणि दुसऱ्याला ते प्रकट करू नका, नाही तर तो जिवंत कोळसा होईल आणि तुमची जीभ जाळून तुमच्या शरीरात वेदना होईल, आणि तुमची बदनामी होईल आणि देवासमोर तुमची लाज होईल. माणूस
3 हे माझ्या मुला! जर तुम्ही बातमी ऐकली असेल तर ती पसरवू नका. आणि जर तुम्ही काही पाहिले असेल तर सांगू नका.
4 हे माझ्या मुला! तुमचे वक्तृत्व श्रोत्यासाठी सोपे करा आणि उत्तर देण्याची घाई करू नका.
5 हे माझ्या मुला! जेव्हा तुम्ही काही ऐकले असेल तेव्हा ते लपवू नका.
6 हे माझ्या मुला! सीलबंद गाठ सोडू नका किंवा ती उघडू नका आणि सैल केलेली गाठ बंद करू नका.
7 हे माझ्या मुला! बाह्य सौंदर्याचा लोभ धरू नका, कारण ते क्षीण होते आणि नाहीसे होते, परंतु सन्माननीय स्मरण कायम राहते.
8 हे माझ्या मुला! मूर्ख स्त्रीने तिच्या बोलण्याने तुला फसवू नये, नाही तर तू अत्यंत दयनीय मृत्यूने मरशील आणि तू जाळ्यात अडकेल तोपर्यंत ती तुला जाळ्यात अडकवेल.
9 हे माझ्या मुला! पोशाख आणि मलमांनी अंथरुणाला खिळलेल्या स्त्रीची इच्छा करू नका, जी तिच्या आत्म्यात तुच्छ आणि मूर्ख आहे. धिक्कार असो जर तू तिला तुझे काही दिलेस किंवा तुझ्या हातात जे आहे ते तिला दिलेस आणि तिने तुला पापात फसवले आणि देव तुझ्यावर कोपला.
10 हे माझ्या मुला! बदामाच्या झाडासारखे होऊ नका, कारण ते सर्व झाडांपुढे पाने आणि सर्वांच्या नंतर खाण्यायोग्य फळे आणते, परंतु तुतीच्या झाडासारखे व्हा, जे सर्व झाडांपुढे खाण्यायोग्य फळ देते आणि सर्व झाडांमागे पाने देते.
11 हे माझ्या मुला! आपले डोके खाली वाकवा, आणि आपला आवाज मऊ कर, आणि विनम्र व्हा, आणि सरळ मार्गाने चाला, आणि मूर्ख होऊ नका. आणि जेव्हा तू हसतोस तेव्हा तुझा आवाज वाढवू नकोस कारण जर मोठ्या आवाजाने घर बांधले असते तर गाढव दररोज अनेक घरे बांधेल. आणि जर जोराने नांगर चालवला गेला असेल तर उंटांच्या खांद्याखालून नांगर कधीच काढला जाणार नाही.
12 हे मुला! शहाण्या माणसाने दगड काढणे हे दु:खी माणसाबरोबर द्राक्षारस पिण्यापेक्षा चांगले आहे.
13 हे माझ्या मुला! तुझा द्राक्षारस न्यायी लोकांच्या थडग्यांवर ओत, आणि अज्ञानी, तुच्छ लोकांबरोबर पिऊ नकोस.
14 हे माझ्या मुला! जे ज्ञानी देवाचे भय धरतात आणि त्यांच्यासारखेच असतात त्यांना चिकटून राहा आणि अज्ञानी लोकांच्या जवळ जाऊ नका, नाही तर तुम्ही त्याच्यासारखे व्हाल आणि त्याचे मार्ग शिकाल.
15 हे माझ्या मुला! जेव्हा तुम्हाला तुमचा कॉम्रेड किंवा मित्र असेल, तेव्हा त्याला प्रयत्न करा आणि नंतर त्याला एक कॉम्रेड आणि मित्र बनवा; आणि परीक्षेशिवाय त्याची स्तुती करू नका. आणि शहाणपण नसलेल्या माणसाशी बोलू नकोस.
16 हे माझ्या मुला! जोडा तुझ्या पायात राहिल्यावर काट्यांवर चालत जा आणि तुझ्या मुलासाठी, तुझ्या कुटुंबासाठी आणि तुझ्या मुलांसाठी रस्ता बनवा आणि समुद्रावर जाण्यापूर्वी आणि तिच्या लाटा आणि बुडण्याआधी तुझे जहाज ताठ करा. जतन
17 हे माझ्या मुला! जर श्रीमंत माणसाने साप खाल्ला तर ते म्हणतात --- "त्याच्या बुद्धीने" आणि गरीब माणसाने तो खाल्ला तर लोक म्हणतात, "त्याच्या भुकेने."
18 हे माझ्या मुला! तो तुझी रोजची भाकरी आणि तुझ्या मालावर समाधानी आहे, आणि दुसऱ्याचे काय आहे याचा लोभ नाही.
19 हे माझ्या मुला! मूर्खाच्या शेजारी राहू नकोस, त्याच्याबरोबर भाकर खाऊ नकोस आणि शेजाऱ्यांच्या संकटात आनंद मानू नकोस. जर तुमचा शत्रू तुमच्यावर अन्याय करत असेल तर त्याला दया दाखवा.
20 हे माझ्या मुला! जो मनुष्य देवाचे भय धरतो, त्याचे भय धरा आणि त्याचा आदर करा.
21 हे माझ्या मुला! अज्ञानी माणूस पडतो आणि अडखळतो आणि शहाणा माणूस अडखळला तरी डळमळत नाही आणि पडलो तरी पटकन उठतो आणि आजारी पडला तरी जीवाची काळजी घेऊ शकतो. पण अज्ञानी, मूर्ख माणसाला, त्याच्या आजारावर औषध नाही.
22 हे माझ्या मुला! जर एखादा माणूस तुमच्या जवळ आला जो तुमच्यापेक्षा कमी आहे, तर त्याला भेटण्यासाठी पुढे जा आणि

उभे राहा आणि जर तो तुम्हाला बदला देऊ शकत नसेल तर त्याचा पालनकर्ता तुम्हाला त्याची बदला देईल.
23 हे माझ्या मुला! तुझ्या मुलाला मारायला सोडू नकोस, कारण तुझ्या मुलाचे पिळणे हे बागेतल्या खतासारखे आहे, पर्सच्या तोंडाला बांधल्यासारखे आहे, आणि जनावरांना बांधून ठेवण्यासारखे आहे आणि दरवाजाच्या कडीसारखे आहे.
24 हे माझ्या मुला! तुझ्या मुलाला दुष्कृत्यांपासून परावृत्त कर आणि तो तुझ्याविरुद्ध बंड करण्यापूर्वी आणि लोकांमध्ये तुझी तिरस्कार करण्याआधी त्याला शिष्टाचार शिकव.
25 हे माझ्या मुला! पुढची कातडी असलेला एक धष्टपुष्ट बैल आणि खुरांनी मोठे गाढव मिळवा, आणि मोठ्या शिंगे असलेला बैल मिळवू नका, एखाद्या कपटी माणसाशी मैत्री करू नका, भांडण करणारा गुलाम किंवा चोर दासी मिळवू नका. ते त्यांचा नाश करतील.
26 हे माझ्या मुला! तुझ्या आईवडिलांनी तुला शाप देऊ नये आणि प्रभु त्यांच्यावर प्रसन्न होईल. कारण असे म्हटले आहे की, "जो आपल्या वडिलांना किंवा आईला तुच्छ मानतो त्याने त्याला मरण पत्करावे (म्हणजे पापाचा मृत्यू); आणि जो आपल्या आईवडिलांचा आदर करतो तो आपले दिवस आणि आयुष्य वाढवेल आणि जे काही चांगले आहे ते पाहील. "
27 हे माझ्या मुला! रस्त्यावर शस्त्राशिवाय चालू नका, कारण शत्रू तुम्हाला कधी भेटेल हे तुम्हाला माहीत नाही, जेणेकरून तुम्ही त्याच्यासाठी तयार व्हाल.
28 हे माझ्या मुला! उगवत नाही अशा उघड्या, पाने नसलेल्या झाडासारखे होऊ नका, तर त्याच्या पानांनी व फांद्या झाकलेल्या झाडासारखे व्हा. कारण ज्या माणसाला बायको किंवा मुले नाहीत तो या जगात अपमानित आहे आणि त्यांचा तिरस्कार आहे, पानहीन आणि निष्फळ झाडाप्रमाणे.
29 हे माझ्या मुला! रस्त्याच्या कडेला असलेल्या फलदायी झाडासारखे व्हा, ज्याचे फळ जवळून जाणारे सर्व खातात आणि वाळवंटातील प्राणी त्याच्या सावलीत विसावतात आणि त्याची पाने खातात.
30 हे माझ्या मुला! प्रत्येक मेंढर जी त्याच्या मार्गावरून भटकते आणि त्याचे साथीदार लांडग्याचे भक्ष्य बनतात.
31 हे माझ्या मुला! "माझा स्वामी मूर्ख आहे आणि मी शहाणा आहे" असे म्हणू नका आणि अज्ञान आणि मूर्खपणाच्या बोलण्याशी संबंध ठेवू नका, अन्यथा त्याच्याकडून तुमचा तिरस्कार होईल.
32 हे माझ्या मुला! त्या नोकरांपैकी एक होऊ नका, ज्यांना त्यांचे स्वामी म्हणतात, "आमच्यापासून दूर जा," तर त्यांच्यापैकी एक व्हा, ज्यांना ते म्हणतात, "आमच्या जवळ या."
33 हे माझ्या मुला! आपल्या गुलामाला त्याच्या साथीदारासमोर मान देऊ नका, कारण तुम्हाला माहित नाही की त्यांच्यापैकी कोणते शेवटी तुमच्यासाठी सर्वात मोलाचे असेल.
34 हे माझ्या मुला! तुझ्या प्रभूला घाबरू नकोस ज्याने तुला निर्माण केले आहे, अन्यथा तो तुझ्यासाठी गप्प बसेल.
35 हे माझ्या मुला! तुझे बोलणे चांगले आणि तुझी जीभ गोड कर. आणि तुझ्या सोबत्याला तुझ्या पायावर तुडवू देऊ नकोस, नाही तर तो तुझ्या छातीवर दुसऱ्या वेळी तुडवेल.
36 हे माझ्या मुला! जर तुम्ही शहाण्या माणसाला शहाणपणाच्या शब्दाने मारले तर ते त्याच्या छातीत लज्जेच्या सूक्ष्म भावाप्रमाणे लपून राहील. पण जर तुम्ही अज्ञानाला काठीने मारले तर तो समजणार नाही आणि ऐकणार नाही.
37 हे माझ्या मुला! जर तुम्ही एखाद्या ज्ञानी माणसाला तुमच्या गरजेसाठी पाठवले तर त्याला खूप आज्ञा देऊ नका, कारण तो तुमच्या इच्छेनुसार तुमचा व्यवसाय करेल: आणि जर तुम्ही एखाद्या मूर्खाला पाठवले तर त्याला हुकूम देऊ नका, तर स्वत: जा आणि तुमचा व्यवसाय करा, कारण जर तुम्ही त्याला आदेश द्या, तो तुला पाहिजे तसे करणार नाही. जर त्यांनी तुला व्यवसायासाठी पाठवले तर ते लवकर पूर्ण करण्यासाठी घाई करा.
38 हे माझ्या मुला! आपल्यापेक्षा बलवान माणसाचा शत्रू बनू नकोस, कारण तो तुझा माप घेईल आणि तुझ्यावर सूड घेईल.
39 हे माझ्या मुला! तू तुझा मुलगा आणि तुझ्या सेवकाची परीक्षा घे. तुझे सर्वस्व त्यांना सोपवण्याआधी ते त्यांना घेऊन जाणार नाहीत. कारण ज्याचा हात पूर्ण आहे त्याला ज्ञानी म्हणतात, जरी तो मूर्ख आणि अडाणी असला तरी, आणि ज्याचा हात रिकामा आहे तो गरीब, अज्ञानी असे म्हटले जाते, जरी तो ऋषींचा अधिपती असला तरीही.
40 हे माझ्या मुला! मी कोलोसिंथ खाल्ले आहे, आणि कोरफड गिळले आहे, आणि मला गरिबी आणि टंचाईपेक्षा कडू काहीही सापडले नाही.
41 हे माझ्या मुला! तुझ्या मुलाला काटकसर आणि उपासमार शिकवा, जेणेकरून त्याने आपल्या घराचे व्यवस्थापन चांगले करावे.
42 हे माझ्या मुला! ज्ञानी माणसांची भाषा अज्ञानी लोकांना शिकवू नका, कारण ती त्यांच्यासाठी ओझे असेल.
43 हे माझ्या मुला! तुमच्या मित्राला तुमची स्थिती दाखवू नका, नाही तर त्याच्याकडून तुमचा तिरस्कार होईल.
44 हे माझ्या मुला! डोळ्यांच्या आंधळ्यापेक्षा हृदयाचे आंधळेपणा अधिक भयंकर आहे, कारण डोळ्यांच्या अंधत्वाला थोडेसे मार्ग दाखवले जाऊ शकते, परंतु हृदयाचे आंधळेपणा मार्गदर्शित होत नाही, आणि तो सरळ मार्ग सोडतो आणि वाकड्या मार्गाने जातो. मार्ग
45 हे माझ्या मुला! माणसाला त्याच्या जिभेने अडखळण्यापेक्षा त्याच्या पायाने अडखळणे चांगले आहे.
46 हे माझ्या मुला! जवळचा मित्र दूर असलेल्या चांगल्या भावापेक्षा चांगला असतो.
47 हे माझ्या मुला! सौंदर्य क्षीण होते पण शिकणे टिकते, आणि जग क्षीण होते आणि व्यर्थ होते, परंतु चांगले नाव व्यर्थ ठरत नाही आणि कमी होत नाही.
48 हे माझ्या मुला! ज्याला विश्रांती नाही, त्याचा मृत्यू त्याच्या जीवनापेक्षा चांगला होता. गाण्याच्या आवाजापेक्षा रडण्याचा आवाज चांगला आहे. कारण दु:ख आणि रडणे, जर त्यांच्यामध्ये देवाचे भय असेल तर ते गाणे आणि आनंदाच्या आवाजापेक्षा चांगले आहे.
49 हे माझ्या मुला! तुझ्या हातातल्या बेडकाची मांडी तुझ्या शेजाऱ्याच्या भांड्यातल्या हंसापेक्षा चांगली आहे. तुझ्या जवळची मेंढरे दूरच्या बैलापेक्षा चांगली आहे. आणि तुझ्या हातातील एक चिमणी उडणाऱ्या हजार चिमण्यांपेक्षा चांगली आहे. आणि दारिद्र्य जे जमते ते भरपूर तरतूद विखुरण्यापेक्षा चांगले आहे; आणि जिवंत कोल्हा मेलेल्या सिंहापेक्षा चांगला

आहे. आणि एक पौंड लोकर एक पौंड संपत्तीपेक्षा चांगली आहे, म्हणजे सोने आणि चांदी. कारण सोने आणि चांदी पृथ्वीवर लपलेले आणि झाकलेले आहेत आणि ते दिसत नाहीत. पण लोकर बाजारात टिकून राहते आणि ती दिसते, आणि जो तो परिधान करतो त्याला ते शोभा असते.
50 हे माझ्या मुला! विखुरलेल्या नशिबापेक्षा लहान भाग्य चांगले आहे.
51 हे माझ्या मुला! मेलेल्या गरीब माणसापेक्षा जिवंत कुत्रा बरा.
52 हे माझ्या मुला! पापात मेलेल्या श्रीमंत माणसापेक्षा गरीब माणूस चांगला आहे.
53 हे माझ्या मुला! तुमच्या हृदयात एक शब्द ठेवा, आणि ते तुमच्यासाठी खूप असेल, आणि हरवल्यापासून सावध राहा, तुमच्या मित्राचे रहस्य उघड करा.
54 हे माझ्या मुला! जोपर्यंत तू मनापासून सल्ला घेत नाही तोपर्यंत तुझ्या तोंडातून एक शब्दही निघू देऊ नकोस. आणि भांडण करणाऱ्या व्यक्तींमध्ये उभे राहू नका, कारण वाईट शब्दातून भांडण होते, आणि भांडणातून युद्ध होते आणि युद्धातून भांडण होते आणि तुम्हाला साक्ष द्यायला भाग पाडले जाईल; पण तेथून पळा आणि आराम कर.
55 हे माझ्या मुला! तुझ्यापेक्षा सामर्थ्यवान माणसाचा सामना करू नकोस, परंतु तुझ्यात धीर धरा, सहनशीलता आणि सरळ आचरण मिळवा, कारण यापेक्षा श्रेष्ठ दुसरे काहीही नाही.
56 हे माझ्या मुला! तुमच्या पहिल्या मित्राचा द्वेष करू नका, कारण दुसरा टिकणार नाही.
57 हे माझ्या मुला! त्याच्या दुःखात गरीबांची भेट घ्या आणि सुलतानच्या उपस्थितीत त्याच्याबद्दल बोला आणि सिंहाच्या तोंडातून त्याला वाचवण्याचा प्रयत्न करा.
58 हे माझ्या मुला! तुझ्या शत्रूच्या मृत्यूवर आनंद मानू नकोस, कारण थोड्या वेळाने तू त्याचा शेजारी होशील, आणि जो तुझी थट्टा करतो त्याचा तू आदर आणि सन्मान कर आणि त्याच्याबरोबर शुभेच्छा दे.
59 हे माझ्या मुला! जर स्वर्गात पाणी थांबेल आणि काळा कावळा पांढरा झाला आणि गंधरस मधासारखा गोड झाला तर अज्ञानी आणि मूर्ख लोक समजू शकतील आणि शहाणे होऊ शकतील.
60 हे माझ्या मुला! जर तुला शहाणे व्हायचे असेल तर तुझी जीभ खोटे बोलण्यापासून, तुझा हात चोरण्यापासून आणि तुझ्या डोळ्यांना वाईट पाहण्यापासून रोखा. मग तू शहाणा म्हणशील.
61 हे माझ्या मुला! शहाण्या माणसाने तुला काठीने मारावे, पण मूर्खाने तुला गोड खाऊ घालू नये. तारुण्यात नम्र व्हा आणि म्हातारपणात तुझा सन्मान होईल.
62 हे माझ्या मुला! माणसाला त्याच्या सामर्थ्याच्या दिवसात किंवा नदीच्या पुराच्या दिवसात टिकू नका.
63 हे माझ्या मुला! बायकोच्या लग्नाची घाई करू नका, कारण ती चांगली झाली तर ती म्हणेल, 'महाराज, माझ्यासाठी तरतूद करा'; आणि जर तो आजारी पडला तर ती त्याला कारणीभूत ठरेल.
64 हे माझ्या मुला! जो कोणी त्याच्या पेहरावात शोभिवंत असतो, तो त्याच्या बोलण्यात सारखाच असतो; आणि ज्याच्या पोशाखात क्षुद्र स्वरूप आहे, तो त्याच्या बोलण्यातही तसाच आहे.
65 हे माझ्या मुला! जर तू चोरी केली असेल तर ती सुलतानला कळवा आणि त्यातला हिस्सा त्याला द्या, म्हणजे तुझी त्याच्यापासून सुटका होईल, अन्यथा तुला कटुता सहन करावी लागेल.
66 हे माझ्या मुला! ज्याचा हात तृप्त आणि भरलेला आहे त्याला मित्र बनवा आणि ज्याचा हात बंद आहे आणि भुकेलेला आहे त्याला मित्र बनवू नका.
67 अशा चार गोष्टी आहेत ज्यात राजा किंवा त्याचे सैन्य सुरक्षित राहू शकत नाही: वजीरचा जुलूम, आणि वाईट सरकार, आणि इच्छेची विकृती आणि प्रजेवर अत्याचार; आणि चार गोष्टी ज्या लपवल्या जाऊ शकत नाहीत: विवेकी, मूर्ख, आणि श्रीमंत आणि गरीब.'

प्रकरण 3

अहिकर राज्याच्या कामकाजात सक्रिय सहभागातून निवृत्त होत आहेत. तो त्याची संपत्ती त्याच्या विश्वासघातकी पुतण्याला देतो. एक कृतघ्न अपभ्रंश कसा खोटारडे बनतो याची आश्चर्यकारक कथा येथे आहे. अहिकरला अडकवण्याचा एक चतुर कट रचला गेल्याने त्याला मृत्यूदंड देण्यात आला. वरवर पाहतां अहिकाराचा अंत ।
1 अशाप्रकारे हैकार बोलला, आणि जेव्हा त्याने आपल्या बहिणीचा मुलगा नादानला या आज्ञा आणि नीतिसूत्रे पूर्ण केली, तेव्हा त्याने कल्पना केली की तो ते सर्व ठेवेल आणि त्याला माहित नव्हते की त्याऐवजी तो त्याच्यासाठी थकवा, तिरस्कार आणि थट्टा दाखवत आहे.
2 त्यानंतर हैकर आपल्या घरात बसून राहून त्याने आपले सर्व सामान, गुलाम, दासी, घोडे, गुरेढोरे आणि त्याच्या ताब्यात असलेले आणि मिळवलेले सर्व काही नादानला दिले; आणि बोली लावण्याची आणि मनाई करण्याची शक्ती नादानच्या हातात राहिली.
3 आणि हैकार आपल्या घरी निवांत बसला, आणि हयकर वेळोवेळी जाऊन राजाला आदरांजली वाहायचा आणि घरी परतला.
4 आता जेव्हा नादानला हे लक्षात आले की बोली लावण्याची आणि मनाई करण्याचे सामर्थ्य आपल्या हातात आहे, तेव्हा त्याने हैकरच्या पदाचा तिरस्कार केला आणि त्याची हेटाळणी केली आणि तो जेव्हा जेव्हा प्रकट झाला तेव्हा त्याला दोष देऊ लागला आणि म्हणाला, 'माझा काका हैकर त्याच्या अवस्थेत आहे, आणि त्याला आता काहीच माहीत नाही.'
5 आणि तो गुलामांना आणि दासींना मारहाण करू लागला आणि घोडे आणि उंट विकू लागला आणि काका हयकर यांच्या मालकीच्या सर्व गोष्टींवर खर्च करू लागला.
6 आणि जेव्हा हैकरने पाहिले की त्याला आपल्या नोकरांवर किंवा आपल्या घराण्याबद्दल दया आली नाही, तेव्हा तो उठला आणि त्याने त्याचा त्याच्या घरातून पाठलाग केला आणि राजाला कळवायला पाठवले की त्याने आपली संपत्ती आणि आपली तरतूद उधळली आहे.

7 आणि राजा उठला आणि नादानला बोलावून त्याला म्हणाला: 'हाइकर तब्येतीत असेपर्यंत, त्याच्या मालावर, त्याच्या घराण्यावर किंवा त्याच्या मालमत्तेवर कोणीही राज्य करू शकणार नाही.'
8 आणि नादानचा हात त्याच्या काका हैकर आणि त्याच्या सर्व मालमत्तेवरून उचलला गेला आणि तोपर्यंत तो आत गेला नाही, बाहेर गेला नाही किंवा त्याने त्याला नमस्कार केला नाही.
9 त्यानंतर हैकरने त्याच्या बहिणीच्या मुलाच्या नादानसोबत केलेल्या कष्टाबद्दल त्याला पश्चात्ताप केला आणि तो खूप दुखी राहिला.
10 आणि नादानला बेनुझार्डन नावाचा एक धाकटा भाऊ होता, म्हणून हैकरने नादानच्या जागी त्याला स्वतकडे नेले आणि त्याचे पालनपोषण केले आणि त्याचा अत्यंत सन्मान केला. त्याने त्याच्याकडे जे काही होते ते त्याच्या स्वाधीन केले आणि त्याला आपल्या घराचा अधिकारी केले.
11 आता जे घडले आहे ते जेव्हा नादानला समजले तेव्हा त्याला मत्सर आणि मत्सर वाटू लागला, आणि त्याने त्याच्याकडे प्रश्न विचारणाऱ्या प्रत्येकाकडे तक्रार करण्यास सुरुवात केली आणि त्याचा काका हैकर यांची थट्टा करायला सुरुवात केली: 'माझ्या काकांनी माझा त्याच्या घरातून पाठलाग केला आहे. माझ्यापेक्षा माझ्या भावाला प्राधान्य दिले, परंतु जर सर्वोच्च देवाने मला सामर्थ्य दिले तर मी त्याच्यावर मारले जाण्याचे दुर्दैव आणीन.'
12 आणि नादान त्याच्यासाठी प्रयत्न करू शकणाऱ्या अडखळणाचे मनन करत राहिले. आणि थोड्या वेळाने नादानने ते आपल्या मनात फिरवले आणि पर्शियाचा राजा शहाणा शहा याचा मुलगा आखीश याला पत्र लिहिले:
13 'ॲसिरिया आणि निनवेचा राजा सन्हेरीब आणि त्याचा वजीर आणि त्याचा सचिव हैकर यांच्याकडून तुला शांती, आरोग्य आणि पराक्रम आणि सन्मान, हे महान राजा! तुझ्या आणि माझ्यामध्ये पेन्स असू दे.
14 आणि हे पत्र तुझ्यापर्यंत पोहोचल्यावर, तू उठून निस्रीनच्या मैदानात, अश्शूर आणि निनवेला त्वरेने जाशील तर मी राज्य तुझ्या हाती युद्धाविना व युद्धाशिवाय सोपवीन.'
15 आणि त्याने इजिप्तचा राजा फारो याला हायकारच्या नावाने दुसरे पत्र लिहिले. 'हे पराक्रमी राजा, तुझ्यात आणि माझ्यामध्ये शांती असो!
16 जेव्हा हे पत्र तुझ्यापर्यंत पोहोचते तेव्हा तू उठून अश्शूर आणि निनवेला निस्रीनच्या मैदानात गेलास, तर मी युद्धाशिवाय आणि लढाईशिवाय राज्य तुझ्या हाती देईन.'
17 आणि नादानचे लिखाण त्याचे काका हयकार यांच्या लिखाणासारखे होते.
18 मग त्याने दोन पत्रे दुमडली आणि काका हयकर यांच्या शिक्का मारून त्यावर शिक्का मारला; तरीही ते राजाच्या महालात होते.
19 मग तो गेला आणि राजाकडून त्याचे काका हैकर यांना एक पत्र लिहिले: 'माझे वजीर, माझे सचिव, माझे कुलपती, हायकार यांना शांती आणि आरोग्य.
20 हे हयकर, जेव्हा हे पत्र तुझ्याकडे पोहोचेल तेव्हा तुझ्याबरोबर असलेल्या सर्व सैनिकांना एकत्र कर आणि त्यांना कपडे आणि संख्येने परिपूर्ण होऊ दे आणि त्यांना पाचव्या दिवशी निसरीनच्या मैदानात माझ्याकडे आण.
21 आणि जेव्हा तू मला तुझ्याकडे येताना पाहशील, तेव्हा घाई करा आणि माझ्याशी लढणाऱ्या शत्रूप्रमाणे सैन्याला माझ्यावर हल्ला कर, कारण माझ्याबरोबर इजिप्तच्या राजा फारोचे राजदूत माझ्याकडे आहेत, जेणेकरून त्यांना आमचे सामर्थ्य दिसेल. सैन्य आणि आम्हाला घाबरू शकतात, कारण ते आमचे शत्रू आहेत आणि ते आमचा द्वेष करतात.'
22 मग त्याने त्या पत्रावर शिक्कामोर्तब केले आणि राजाच्या एका सेवकाने ते हैकरला पाठवले. आणि त्याने लिहिलेले दुसरे पत्र घेऊन त्याने राजासमोर पसरवले आणि त्याला वाचून दाखवले आणि शिक्का दाखविला.
23 जेव्हा राजाने त्या पत्रात जे आहे ते ऐकले तेव्हा तो प्रचंड गोंधळून गेला आणि तो प्रचंड आणि भयंकर क्रोधाने रागावला आणि म्हणाला, 'अरे, मी माझे शहाणपण दाखवले आहे! मी हैकरचे काय केले की त्याने माझ्या शत्रूंना ही पत्रे लिहिली आहेत? त्याच्याकडून माझ्या फायद्यासाठी ही माझी मोबदला आहे का?'
24 तेव्हा नादान त्याला म्हणाला, "राजा, दुःखी होऊ नकोस! किंवा रागावू नका, पण आपण निस्रीनच्या मैदानावर जाऊ या आणि पाहूया की कथा खरी आहे की नाही.'
25मग पाचव्या दिवशी नादान उठला आणि राजा, सैनिक आणि वजीर यांना घेऊन ते निस्रीनच्या वाळवंटात गेले. आणि राजाने पाहिले, आणि पाहा! हैकार आणि सैन्य सज्ज झाले.
26 राजा तिथे आहे हे पाहून हैकरने जवळ जाऊन सैन्याला युद्धाप्रमाणे पुढे जाण्याचा आणि पत्रात सापडल्याप्रमाणे राजाच्या विरोधात लढण्याचा इशारा दिला, नादानने कशासाठी खड्डा खोदला आहे हे त्याला कळले नाही. त्याला
27 आणि जेव्हा राजाने हैकरचे हे कृत्य पाहिले तेव्हा तो चिंता, दहशत आणि गोंधळाने ग्रासला गेला आणि तो प्रचंड क्रोधाने चिडला.
28 तेव्हा नादान त्याला म्हणाला, "महाराज, तू पाहिलास का! या दुष्टाने काय केले आहे? पण तू रागावू नकोस, दुःखी होऊ नकोस, दुःखी होऊ नकोस, तर तुझ्या घरी जा आणि तुझ्या सिंहासनावर बस, आणि मी हैकरला तुझ्याकडे जखडून आणि साखळदंडांनी बांधून आणीन आणि तुझ्या शत्रूला कष्ट न करता तुझ्यापासून दूर करीन.'
29 आणि राजा हैकर बद्दल चिडून त्याच्या सिंहासनावर परत आला आणि त्याने त्याच्याबद्दल काहीही केले नाही. आणि नादान हैकरकडे गेला आणि त्याला म्हणाला, 'वल्ला, काका! राजा खरोखरच खूप आनंदाने तुझ्यामध्ये आनंदित आहे आणि त्याने तुला सांगितलेल्या गोष्टी केल्याबद्दल तुझे आभार मानतो.
30 आणि आता त्याने मला तुझ्याकडे पाठवले आहे की तू सैनिकांना त्यांच्या कर्तव्यावर सोडावेस आणि तुझ्या पाठीमागे हात बांधून आणि तुझ्या पायांना साखळदंड घालून त्याच्याकडे यावे, म्हणजे फारोच्या राजदूतांनी हे पाहावे आणि राजाला हे समजावे. त्यांना आणि त्यांच्या राजाला भीती वाटते.'
31 मग हैकरने उत्तर दिले आणि म्हणाले, 'ऐकणे म्हणजे आज्ञा पाळणे.' आणि तो लगेच उठला आणि त्याने आपले हात त्याच्या मागे बांधले आणि त्याच्या पायाला बेड्या ठोकल्या.

32 मग नादान त्याला घेऊन राजाकडे गेला. आणि जेव्हा हैकर राजाच्या उपस्थितीत दाखल झाला तेव्हा त्याने त्याला जमिनीवर नमस्कार केला आणि राजाला सामर्थ्य आणि शाश्वत जीवनाची इच्छा केली.
33 तेव्हा राजा म्हणाला, 'हे हैकर, माझे सचिव, माझ्या कारभाराचे राज्यपाल, माझे कुलपती, माझ्या राज्याचे अधिपती, मला सांगा की मी तुझे असे काय वाईट केले आहे की तू मला या कुरूप कृत्याचे फळ दिले आहेस.'
34 मग त्यांनी त्याला त्याच्या लिखाणातील आणि त्याच्या शिक्का असलेली पत्रे दाखविली. आणि जेव्हा हैकरने हे पाहिले तेव्हा त्याचे हातपाय थरथर कापले आणि त्याची जीभ एकदम बांधली गेली आणि भीतीने तो एक शब्दही बोलू शकला नाही; पण त्याने आपले डोके पृथ्वीकडे टेकवले आणि तो मुका होता.
35 आणि जेव्हा राजाने हे पाहिले तेव्हा त्याला खात्री वाटली की ती गोष्ट आपल्याकडून आहे, आणि तो लगेच उठला आणि त्याने त्यांना हयकारला ठार मारण्याची आणि शहराबाहेर तलवारीने त्याच्या मानेवर वार करण्याची आज्ञा दिली.
36 तेव्हा नादान ओरडला आणि म्हणाला, 'हे हयकर, काळ्या चेहरा! राजाला हे कृत्य करताना तुझे ध्यान किंवा तुझ्या सामर्थ्याचा तुला काय उपयोग?'
37 असे कथाकार म्हणतात. आणि तलवारबाजाचे नाव अबू सामिक होते. राजा त्याला म्हणाला, 'हे तलवारधारी! ऊठ, जा, हैकारची मान त्याच्या घराच्या दारात फाडून टाक आणि त्याचे डोके त्याच्या शरीरापासून शंभर हात दूर फेकून दे.'
38 मग हैकर राजासमोर गुडघे टेकून म्हणाला, 'महाराज महाराज सदैव जगू दे! आणि जर तुला माझा वध करायचा असेल तर तुझी इच्छा पूर्ण होवो. आणि मला माहीत आहे की मी दोषी नाही, पण दुष्ट माणसाला त्याच्या दुष्कृत्यांचा हिशेब द्यावा लागतो. तरीसुद्धा, हे महाराज! मी तुझ्याकडे आणि तुझ्या मैत्रीची विनवणी करतो, तलवारधार्याला माझे शरीर माझ्या गुलामांना देण्याची परवानगी द्या, जेणेकरून ते मला दफन करतील आणि तुझा दास तुझा बलिदान होऊ दे.'
39 राजा उठला आणि त्याने तलवारधाराला त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागण्याची आज्ञा केली.
40 आणि त्याने ताबडतोब आपल्या नोकरांना हयकार आणि तलवारधारी यांना घेऊन नग्न अवस्थेत त्याच्या सोबत जाण्याची आज्ञा केली जेणेकरून ते त्याला ठार मारतील.
41 आणि जेव्हा हैकरला ठार मारले जाणार आहे हे निश्चितपणे कळले तेव्हा त्याने आपल्या पत्नीकडे पाठवले आणि तिला सांगितले, 'बाहेर ये आणि मला भेट, आणि तेथे एक हजार तरुण कुमारी तुझ्याबरोबर राहू दे आणि त्यांना जांभळ्या रंगाचे कपडे घाल. रेशम जेणेकरून ते माझ्या मृत्यूपूर्वी माझ्यासाठी रडतील.
42 आणि तलवारधारी आणि त्याच्या नोकरांसाठी एक टेबल तयार करा. आणि भरपूर द्राक्षारस मिसळा, म्हणजे ते पितील.'
43 आणि त्याने तिला सांगितले त्या सर्व गोष्टी तिने केल्या. आणि ती खूप हुशार, हुशार आणि विवेकी होती. आणि तिने सर्व शक्य सौजन्य आणि शिक्षण एकत्र केले.
44 आणि जेव्हा राजाचे सैन्य आणि तलवारधारी आले तेव्हा त्यांना टेबल व्यवस्थित ठेवलेले आढळले आणि द्राक्षारस आणि आलिशान द्राक्षारस सापडले आणि ते खाऊन पिऊ लागले.
45 मग हैकरने त्या तलवारधार्याला संघ सोडून बाजूला नेले आणि म्हणाला, 'अरे अबू सामिक, तुला माहीत नाही का की जेव्हा सनहेरीबचा पिता सरहदुम राजाला तुला मारायचे होते तेव्हा मी तुला नेले आणि तुला एका ठिकाणी लपवून ठेवले. राजाचा राग शांत झाला आणि त्याने तुला मागितले?
46 आणि जेव्हा मी तुला त्याच्यासमोर आणले तेव्हा तो तुझ्यावर आनंदित झाला आणि आता मी तुझ्यावर केलेल्या दयाळूपणाची आठवण करा.
47 आणि मला माहीत आहे की राजाला माझ्याबद्दल पश्चात्ताप होईल आणि माझ्या फाशीबद्दल तो खूप रागावेल.
48 कारण मी दोषी नाही, आणि जेव्हा तू मला त्याच्या राजवाड्यात त्याच्यासमोर हजर करशील, तेव्हा तुला खूप चांगले भाग्य मिळेल आणि माझ्या बहिणीच्या मुलाने मला फसवले आणि माझ्याशी हे वाईट कृत्य केले हे तुला कळेल. राजा मला मारल्याबद्दल पश्चात्ताप करेल. आणि आता माझ्या घराच्या बागेत एक तळघर आहे आणि कोणालाही ते माहित नाही.
49 माझ्या पत्नीच्या ज्ञानाने मला त्यात लपवा. आणि माझा एक गुलाम तुरुंगात आहे जो जिवे मारण्यास पात्र आहे.
50 त्याला बाहेर काढा आणि त्याला माझे कपडे घाला आणि जेव्हा नोकर दारूच्या नशेत असतील तेव्हा त्याला मारण्याची आज्ञा द्या. ते कोणाला मारत आहेत हे त्यांना कळणार नाही.
51 आणि त्याचे डोके त्याच्या शरीरापासून शंभर हात दूर फेकून दे, आणि त्याचे शरीर माझ्या दासांना दे म्हणजे ते त्याला पुरतील. आणि तू माझ्याजवळ मोठा खजिना ठेवला आहेस.
52 मग तलवारधाराने हैकराच्या आज्ञेप्रमाणे केले, आणि तो राजाकडे गेला आणि त्याला म्हणाला, 'तुझे मस्तक सदैव जिवंत राहो!'
53 मग हैकरच्या बायकोने दर आठवड्याला त्याला लपण्याच्या जागेत खाली उतरवले जे त्याच्यासाठी पुरेसे होते आणि ते स्वतःशिवाय कोणालाही माहित नव्हते.
54 आणि हाईकार ऋषी कसा मारला गेला आणि मरण पावला याची कथा सर्वत्र सांगितली गेली आणि पुनरावृत्ती झाली आणि पसरली आणि त्या शहरातील सर्व लोकांनी त्याच्यासाठी शोक केला.
55 आणि ते रडले आणि म्हणाले: 'हायकार, तुझ्यासाठी हाय! आणि तुमच्या शिक्षणासाठी आणि तुमच्या सौजन्यासाठी! तुझ्याबद्दल आणि तुझ्या ज्ञानाबद्दल किती वाईट आहे! तुझ्यासारखा दुसरा कोठे सापडेल? आणि तुमची जागा भरून काढण्यासाठी एवढा हुशार, इतका विद्वान, राज्य करण्यात एवढा कुशल माणूस कुठे असू शकतो?'
56 पण राजा हाईकारबद्दल पश्चात्ताप करत होता आणि त्याच्या पश्चात्तापाचा त्याला काही फायदा झाला नाही.
57 मग त्याने नादानला बोलावले आणि त्याला सांगितले, 'जा आणि तुझ्या मित्रांना तुझ्याबरोबर घे आणि तुझा काका हैकर यांच्यासाठी शोक आणि रडगाणे कर, आणि प्रथेप्रमाणे त्याच्यासाठी विलाप कर, त्याच्या स्मरणार्थ आदरांजली.'
58 पण जेव्हा नादान, मूर्ख, अज्ञानी, कठोर अंतःकरणाचा, आपल्या मामाच्या घरी गेला, तेव्हा तो रडला नाही, दु: ख केला नाही किंवा रडला नाही, परंतु निर्दयी आणि विरघळलेल्या लोकांना एकत्र केले आणि खाण्यापिण्यास निघाला.

59 आणि नादानने हैकरच्या दासी व गुलाम यांना पकडून त्यांना बांधून त्यांचा छळ करण्यास सुरुवात केली आणि त्यांना मद्यपान करून पिळले.
60 आणि त्याने आपल्या काकांच्या पत्नीचा आदर केला नाही, ज्याने त्याला आपल्या मुलाप्रमाणे वाढवले होते, परंतु तिने त्याच्याबरोबर पाप करावे अशी त्याची इच्छा होती.
61 पण हैकरला लपण्याच्या जागेत कापण्यात आले होते, आणि त्याने आपल्या गुलामांचे आणि शेजाऱ्यांचे रडणे ऐकले, आणि त्याने परात्पर देव, दयाळू देवाची स्तुती केली आणि आभार मानले, आणि त्याने नेहमी प्रार्थना केली आणि परात्पर देवाची विनंती केली. .
62 आणि तलवारधारी अधून मधून हैकारकडे आला जेव्हा तो लपण्याच्या जागेच्या मध्यभागी होता; आणि हैकारने येऊन त्याची विनवणी केली. आणि त्याने त्याचे सांत्वन केले आणि त्याच्या सुटकेची इच्छा केली.
63 आणि जेव्हा हाईकार ऋषी मारला गेला अशी कथा इतर देशांत सांगितली गेली, तेव्हा सर्व राजे दुखी झाले आणि राजा सेन्हेरीबचा तिरस्कार केला आणि त्यांनी कोडे सोडवणाऱ्या हायकारबद्दल शोक केला.

प्रकरण 4

"स्फिंक्सचे कोडे." अहिकर यांचे खरेच काय झाले. त्याचा परतावा.
1 आणि जेव्हा इजिप्तच्या राजाने हायकार मारला गेल्याची खात्री केली तेव्हा तो लगेच उठला आणि त्याने सन्हेरीब राजाला एक पत्र लिहिले आणि त्यात त्याला 'शांती, आरोग्य, सामर्थ्य आणि सन्मानाची आठवण करून दिली, ज्याची आम्ही खास तुमच्यासाठी इच्छा करतो. माझा प्रिय भाऊ, राजा सन्हेरीब.
2 मला स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये एक किल्ला बांधायचा आहे आणि तो माझ्यासाठी बांधण्यासाठी आणि मला माझ्या सर्व प्रश्नांची उत्तरे देण्यासाठी तू तुझ्याकडून एक बुद्धिमान, हुशार माणूस पाठवावा अशी माझी इच्छा आहे. तीन वर्षांसाठी अश्शूरचे कर आणि कस्टम ड्युटी.'
3 मग त्याने पत्रावर शिक्का मारून सन्हेरीबला पाठवले.
4 त्याने ते घेतले आणि वाचले आणि आपल्या वजीरांना आणि त्याच्या राज्याच्या श्रेष्ठींना दिले, आणि ते गोंधळले आणि लाजले, आणि तो प्रचंड क्रोधाने चिडला, आणि त्याने कसे वागावे याबद्दल तो गोंधळून गेला.
5मग त्याने म्हातारे, विद्वान, ज्ञानी, तत्त्ववेत्ते, ज्योतिषी, ज्योतिषी आणि आपल्या देशात असलेल्या प्रत्येकाला एकत्र केले आणि त्यांना ते पत्र वाचून दाखवले आणि त्यांना म्हणाला, 'तुम्हापैकी कोण असे करेल? इजिप्तच्या राजा फारोकडे जा आणि त्याच्या प्रश्नांची उत्तरे दे?'
6 ते त्याला म्हणाले, 'हे महाराज! तुला माहित आहे की तुझ्या राज्यात हैकर, तुझा वजीर आणि सचिव यांच्याशिवाय या प्रश्नांची माहिती असणारा कोणीही नाही.
7 पण आम्हांला यात काही कौशल्य नाही, जर तो त्याच्या बहिणीचा मुलगा नादान नसेल, कारण त्याने त्याला त्याची सर्व बुद्धी, विद्या व ज्ञान शिकवले. त्याला तुझ्याकडे बोलवा, कदाचित तो ही कठीण गाठ सोडेल.'
8 मग राजाने नादानला बोलावून त्याला म्हटले, 'हे पत्र बघ आणि त्यात काय आहे ते समजून घे.' आणि नादान वाचून तो म्हणाला, महाराज! स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये किल्ला बांधण्यास कोण समर्थ आहे?'
9 आणि जेव्हा राजाने नादानचे भाषण ऐकले तेव्हा तो खूप दु:खी झाला आणि त्याच्या सिंहासनावरून खाली उतरला आणि राखेवर बसला आणि हैकारासाठी रडू लागला.
10 म्हणे, 'माझ्या दु:खा! ओ हायकार, ज्याला रहस्ये आणि कोडे माहित होते! हायकर, तुझ्यासाठी मला वाईट वाटते! हे माझ्या देशाचे गुरू आणि माझ्या राज्याचे शासक, मला तुझ्यासारखे कोठे सापडतील? हे हयकर, माझ्या देशाचे शिक्षक, मी तुझ्यासाठी कुठे वळू? मी तुझ्यासाठी वाईट आहे! मी तुझा नाश कसा केला! आणि मी एका मूर्ख, अडाणी मुलाचे ज्ञान नसलेले, धर्म नसलेले, पुरुषत्व नसलेले बोलणे ऐकले.
11 अहो! आणि पुन्हा अहो माझ्यासाठी! कोण तुला मला फक्त एकदाच देऊ शकेल किंवा हयकर जिवंत आहे हे सांगू शकेल? आणि मी त्याला माझ्या राज्याचा अर्धा भाग देईन.
12 हे माझ्यासाठी कोठून आहे? अहो, हैकार! यासाठी की मी तुला एकदाच भेटू शकेन, तुझ्याकडे पाहून आणि तुझ्यामध्ये आनंदी राहून मी भरून जाऊ शकेन.
13 अहो! हे सर्व काळ तुझ्यासाठी माझे दुख! अरे हयकर, मी तुला कसे मारले! आणि मी या प्रकरणाचा शेवट पाहेपर्यंत तुझ्या बाबतीत थांबलो नाही.'
14 राजा रात्रंदिवस रडत राहिला. आता जेव्हा तलवारधारी राजाचा क्रोध आणि हैकाराबद्दलचे त्याचे दु:ख पाहिल्यावर त्याचे हृदय त्याच्याकडे हळुवार झाले, आणि तो त्याच्या समोर आला आणि त्याला म्हणाला:
15 'हे महाराज! तुझ्या सेवकांना माझे डोके कापण्याची आज्ञा कर.' तेव्हा राजा त्याला म्हणाला, 'अबू समिक, तुझा काय दोष आहे?'
16 आणि तलवारधारी त्याला म्हणाला, 'माझ्या स्वामी! प्रत्येक गुलाम जो आपल्या मालकाच्या वचनाविरुद्ध वागतो त्याला मारले जाईल आणि मी तुझ्या आज्ञेविरुद्ध वागलो.'
17 तेव्हा राजा त्याला म्हणाला. 'अरे अबू सामिक, तू माझ्या आज्ञेच्या विरुद्ध काय केलेस?'
18 आणि तलवारधारी त्याला म्हणाला, 'महाराज! तू मला हैकर मारण्याची आज्ञा दिली होतीस, आणि मला माहित होते की तू त्याच्याबद्दल पश्चात्ताप करशील, आणि त्याच्यावर अन्याय झाला आहे, आणि मी त्याला एका विशिष्ट ठिकाणी लपवून ठेवले आणि मी त्याच्या एका गुलामाला मारले आणि तो आता सुरक्षित आहे. टाका आणि तू मला आज्ञा दिलीस तर मी त्याला तुझ्याकडे आणीन.'
19 राजा त्याला म्हणाला. अरे अबू सामिक, तुझा धिक्कार असो! तू माझी थट्टा केलीस आणि मी तुझा स्वामी आहे.'
20 आणि तलवारधारी त्याला म्हणाला, 'नाही, पण तुझ्या मस्तकाच्या जीवाची, महाराज! हैकार सुरक्षित आणि जिवंत आहे.'
21 आणि जेव्हा राजाने हे बोलणे ऐकले तेव्हा त्याला या गोष्टीची खात्री वाटली आणि त्याचे डोके पोहले आणि तो आनंदाने

बेहोश झाला आणि त्याने त्यांना हैकारला आणण्याची आज्ञा केली.
22 आणि तो तलवारधाराला म्हणाला, 'हे विश्वासू नोकर! जर तुझे बोलणे खरे असेल तर मी तुला समृद्ध करीन आणि तुझ्या सर्व मित्रांपेक्षा तुझी प्रतिष्ठा उंचावेल.'
23 आणि हैकरच्या घरी येईपर्यंत तो तलवारधारी आनंदात निघून गेला. आणि त्याने लपण्याच्या जागेचे दार उघडले आणि खाली जाऊन हायकर बसलेला दिसला, देवाची स्तुती करत आहे आणि त्याचे आभार मानत आहे.
24 आणि तो त्याला ओरडून म्हणाला, 'हे हायकार, मी सर्वात मोठा आनंद, आनंद आणि आनंद आणतो!'
25 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'अरे अबू सामिक, काय बातमी आहे?' आणि त्याने त्याला फारोबद्दल सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत सर्व काही सांगितले. मग तो त्याला घेऊन राजाकडे गेला.
26 राजाने त्याच्याकडे पाहिले तेव्हा त्याला दिसले की त्याचे केस हिंस्त्र श्वापदांसारखे लांब झाले आहेत आणि त्याची नखे गरुडाच्या पंजेसारखी वाढली आहेत आणि त्याचे शरीर धुळीने माखलेले आहे. त्याच्या चेहऱ्याचा रंग बदलला होता आणि तो आता राखेसारखा झाला होता.
27 जेव्हा राजाने त्याला पाहिले तेव्हा तो त्याच्यासाठी दु:खी झाला आणि लगेच उठला आणि त्याला मिठी मारली आणि त्याचे चुंबन घेतले आणि त्याच्यासाठी रडला आणि म्हणाला: 'देवाची स्तुती असो! तुला माझ्याकडे कोणी परत आणले आहे.'
28 मग त्याने त्याचे सांत्वन केले व सांत्वन केले. आणि त्याने आपला झगा काढून तो तलवारधारावर घातला, आणि त्याच्यावर खूप कृपा केली, आणि त्याला मोठी संपत्ती दिली आणि हायकरला विश्रांती दिली.
29 मग हैकर राजाला म्हणाला, 'महाराज महाराज सदैव जगू दे! ही जगाच्या मुलांची कर्मे असावीत. मी माझ्यासाठी एक खजुरीचे झाड पाळले आहे जेणेकरून मी त्यावर झोके घेऊ शकेन, आणि ते बाजूला वाकले आणि मला खाली फेकले.
30 पण, हे माझ्या प्रभू! मी तुझ्यासमोर आलो आहे म्हणून तुझ्यावर अत्याचार करू नकोस. आणि राजा त्याला म्हणाला: 'परमेश्वर धन्य आहे, ज्याने तुझ्यावर दया केली आणि तुझ्यावर अन्याय झाला हे जाणून तुझे रक्षण केले आणि तुला मारल्यापासून वाचवले.
31 पण कोमट आंघोळीला जा, आपले डोके मुंडन करा, नखे कापून घ्या, कपडे बदला आणि चाळीस दिवसांपर्यंत मनोरंजन करा, जेणेकरून तुम्ही स्वतःचे चांगले कराल आणि तुमची प्रकृती आणि तुमच्या चेहऱ्याचा रंग सुधारा. तुझ्याकडे परत येऊ शकतो.'
32 मग राजाने आपला महागडा झगा काढून हायकारला घातला आणि हायकारने देवाचे आभार मानले आणि राजाला नमस्कार केला आणि परात्पर देवाची स्तुती करत आनंदाने व आनंदाने आपल्या निवासस्थानी निघून गेला.
33 आणि त्याच्या घरातील लोक त्याच्याबरोबर आनंदित झाले आणि त्याचे मित्र आणि ज्यांनी ऐकले की तो जिवंत आहे त्यांनीही आनंद केला.

प्रकरण ५

"कोड्या" चे पत्र अहिकर यांना दाखवले आहे. गरुडांवरची मुलं. पहिली "विमान" राइड. इजिप्तला रवाना. अहिकर, शहाणपणाचा माणूस असल्याने त्याला विनोदबुद्धीही असते. (श्लोक 27).
1 राजाने सांगितल्याप्रमाणे त्याने केले आणि चाळीस दिवस विश्रांती घेतली.
2 मग त्याने स्वतला त्याचा सर्वात समलिंगी पोशाख घातला, आणि त्याच्या मागे आणि त्याच्या पुढे गुलामांसह, आनंदाने आणि आनंदित होऊन राजाकडे स्वार झाला.
3 पण जेव्हा नादान त्याच्या बहिणीच्या मुलाला काय घडत आहे हे समजले, तेव्हा त्याला भीती आणि भीती वाटली, आणि काय करावे हे त्याला कळत नव्हते.
4 जेव्हा हैकरने ते पाहिले तेव्हा तो राजाच्या उपस्थितीत गेला आणि त्याने त्याला अभिवादन केले आणि त्याने अभिवादन परत केले आणि त्याला आपल्या बाजूला बसवले आणि त्याला म्हणाला,
'हे माझ्या प्रिय हैकार! इजिप्तच्या राजाने तुझा वध केल्याचे ऐकून आम्हांला पाठवलेली ही पत्रे पाहा.
5 त्यांनी आम्हाला चिथावले आणि आमच्यावर विजय मिळवला आणि इजिप्तच्या राजाने आमच्याकडे पाठवलेल्या कराच्या भीतीने आमच्या देशातील बरेच लोक इजिप्तला पळून गेले.
6 मग हैकरने पत्र घेतले आणि ते वाचले आणि त्यातील मजकूर समजला.
7 मग तो राजाला म्हणाला. 'महाराज, रागावू नकोस! मी इजिप्तला जाईन, आणि मी फारोला उत्तरे परत करीन, आणि मी त्याला हे पत्र दाखवीन, आणि मी त्याला कराबद्दल उत्तर देईन, आणि जे पळून गेले आहेत त्यांना मी परत पाठवीन; आणि मी परात्पर देवाच्या मदतीने आणि तुझ्या राज्याच्या सुखासाठी तुझ्या शत्रूंना लाजवेल.'
8 आणि जेव्हा राजाने हैकरचे हे भाषण ऐकले तेव्हा त्याला मोठ्या आनंदाने आनंद झाला आणि त्याचे हृदय विस्तारले आणि त्याने त्याच्यावर कृपा केली.
9 आणि हैकर राजाला म्हणाला, 'मला चाळीस दिवसांचा विलंब द्या जेणेकरून मी या प्रश्नावर विचार करू आणि त्याचे व्यवस्थापन करू शकेन.' आणि राजाने त्यास परवानगी दिली.
10 आणि हैकर त्याच्या घरी गेला आणि त्याने शिकारींना त्याच्यासाठी दोन गरुड पकडण्याची आज्ञा दिली आणि त्यांनी त्यांना पकडले आणि त्याच्याकडे आणले: आणि त्याने दोरीच्या विणकरांना त्याच्यासाठी कापसाच्या दोन तारा विणण्याची आज्ञा दिली. दोन हजार हात लांब, आणि त्याने सुतारांना आणले आणि दोन मोठ्या पेट्या बनवायला सांगितल्या आणि त्यांनी हे केले.
11 मग त्याने दोन लहान पोरं घेतली, आणि दररोज कोकरे बळी देण्यात आणि गरुडांना आणि मुलांना चारायला घालत, आणि मुलांना गरुडांच्या पाठीवर बसवायला लावत, आणि त्याने त्यांना एक घट्ट गाठ बांधली आणि पायाला तार बांधला. गरुडांचे, आणि त्यांना दररोज दहा हातांच्या अंतरापर्यंत थोडे-थोडे वर चढू द्या, जोपर्यंत त्यांची सवय झाली नाही. ते शिक्षित;

आणि त्यांनी दोरीची सर्व लांबी आकाशापर्यंत वाढवली. मुले त्यांच्या पाठीवर आहेत. मग त्याने त्यांना स्वतकडे खेचले.
12 आणि जेव्हा हैकरने पाहिले की त्याची इच्छा पूर्ण झाली आहे तेव्हा त्याने मुलांना आज्ञा दिली की जेव्हा त्यांना आकाशात उंचावर आणले जाईल तेव्हा त्यांनी ओरडून म्हणावे:
13 'आमच्याकडे माती आणि दगड आणा म्हणजे आम्ही राजा फारोसाठी वाडा बांधू, कारण आम्ही निष्क्रिय आहोत.'
14 आणि हायकर यांनी त्यांना प्रशिक्षित केले नाही आणि ते शक्य तितक्या (कौशल्याच्या) बिंदूपर्यंत पोहोचेपर्यंत त्यांचा व्यायाम केला नाही.
15 मग त्यांना सोडून तो राजाकडे गेला आणि त्याला म्हणाला, 'महाराज! तुमच्या इच्छेनुसार काम पूर्ण झाले आहे. माझ्याबरोबर ऊठ म्हणजे मी तुला आश्चर्य दाखवू शकेन.'
16 तेव्हा राजा उठला आणि हैकारबरोबर बसला आणि एका विस्तीर्ण ठिकाणी गेला आणि गरुडांना आणि मुलांना आणायला पाठवले, आणि हायकारने त्यांना बांधले आणि त्यांना सर्व लांबीच्या दोरीवर हवेत सोडले आणि ते ओरडू लागले. त्याने त्यांना शिकवले होते. मग त्याने त्यांना स्वतकडे ओढले आणि त्यांच्या जागी ठेवले.
17 राजा आणि त्याच्याबरोबर असलेले लोक आश्चर्यचकित झाले आणि राजाने हैकरचे त्याच्या डोळ्यांत चुंबन घेतले आणि त्याला म्हटले, 'माझ्या प्रिये, शांतपणे जा! अरे माझ्या राज्याचा अभिमान! इजिप्तला आणि फारोच्या प्रश्नांची उत्तरे द्या आणि सर्वोच्च देवाच्या सामर्थ्याने त्याच्यावर मात करा.'
18 मग त्याने त्याला निरोप दिला आणि आपले सैन्य, आपले सैन्य, तरुण आणि गरुड यांना घेऊन मिसरच्या वस्तीकडे निघून गेला. तो आल्यावर तो राजाच्या देशाकडे वळला.
19 आणि जेव्हा इजिप्तच्या लोकांना कळले की सन्हेरीबने फारोशी बोलण्यासाठी आणि त्याच्या प्रश्नांची उत्तरे देण्यासाठी आपल्या प्रीव्ही कौन्सिलमधील एका माणसाला पाठवले आहे, तेव्हा त्यांनी फारो राजाला ही बातमी दिली आणि त्याने त्याला त्याच्यासमोर आणण्यासाठी आपल्या प्रीव्ही कौन्सिलचा एक पक्ष पाठवला. .
20 आणि तो आला आणि फारोच्या सान्निध्यात गेला आणि त्याने त्याला नमन केले जसे राजांना करणे योग्य आहे.
21 तो त्याला म्हणाला, 'महाराज महाराज! सन्हेरीब राजा तुझे भरपूर शांती, सामर्थ्य आणि सन्मानाने अभिनंदन करतो.
22 आणि त्याने मला पाठवले आहे, जो त्याचा गुलाम आहे, यासाठी की मी तुला तुझ्या प्रश्नांची उत्तरे देईन आणि तुझ्या सर्व इच्छा पूर्ण करू शकेन; कारण तू माझ्या स्वामी राजाकडून एका माणसाला शोधायला पाठवले आहेस जो तुला मध्यभागी किल्ला बांधील. स्वर्ग आणि पृथ्वी.
23 आणि मी परात्पर देवाच्या मदतीने आणि तुझ्या महान कृपेने आणि माझ्या स्वामी राजाच्या सामर्थ्याने तुझ्या इच्छेनुसार ते तुझ्यासाठी बांधीन.
24 पण, हे महाराज! तीन वर्षांच्या इजिप्तच्या करांबद्दल तू त्यात काय सांगितलेस - आता राज्याची स्थिरता कठोर न्याय आहे, आणि जर तू जिंकलास आणि तुला उत्तर देण्याचे माझ्या हातात कौशल्य नसेल तर महाराज, राजा तुला पाठवेल. तुम्ही नमूद केलेले कर.
25 आणि जर मी तुम्हाला तुमच्या प्रश्नांची उत्तरे दिली असती, तर तुम्ही माझ्या स्वामी राजाला जे काही सांगितले आहे ते पाठवणे तुमच्यावर राहील.'
26 आणि जेव्हा फारोने ते भाषण ऐकले, तेव्हा तो आश्चर्यचकित झाला आणि त्याच्या जिभेच्या स्वातंत्र्यामुळे आणि त्याच्या बोलण्यातील गोडपणामुळे तो गोंधळून गेला.
27 राजा फारो त्याला म्हणाला, 'हे मनुष्य! तुझे नाव काय आहे?' आणि तो म्हणाला, 'तुझा सेवक अबिकॅम आहे आणि मी सन्हेरीब राजाच्या मुंग्यांपैकी एक लहान मुंगी आहे.'
28 फारो त्याला म्हणाला, 'तुझ्या स्वामीने मला उत्तर देण्यासाठी आणि माझ्याशी संवाद साधण्यासाठी माझ्याकडे एक छोटी मुंगी पाठवली आहे का?'
29 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'महाराज महाराज! मी परात्पर देवाकडे अशी इच्छा करतो की तुझ्या मनात जे आहे ते मी पूर्ण करेन, कारण देव दुर्बलांबरोबर आहे जेणेकरून तो बलवानांना गोंधळात टाकू शकेल.'
30 मग फारोने आज्ञा केली की त्यांनी अबिकमसाठी निवासस्थान तयार करावे आणि त्याला मांस, पेय आणि त्याला आवश्यक असलेले सर्व पुरवावे.
31 आणि ते पूर्ण झाल्यावर, तीन दिवसांनंतर फारोने जांभळ्या आणि लाल रंगाचे कपडे परिधान केले आणि आपल्या सिंहासनावर बसला, आणि त्याचे सर्व वजीर आणि त्याच्या राज्याचे अधिकारी हात जोडून उभे होते, त्यांचे पाय एकमेकांत होते आणि त्यांचे डोके टेकले होते.
32 आणि फारोने अबिकामला आणण्यासाठी पाठवले, आणि जेव्हा त्याला त्याच्यासमोर सादर केले गेले तेव्हा त्याने त्याच्यापुढे नमन केले आणि त्याच्यासमोर जमिनीचे चुंबन घेतले.
33 आणि फारो राजा त्याला म्हणाला, 'अबिकम, मी कोणासारखा आहे? आणि माझ्या राज्याचे सरदार, ते कोणासारखे आहेत?'
34 आणि हायकर त्याला म्हणाला, 'माझ्या स्वामी, नातेवाईक, मी बेलच्या मूर्तीसारखा आहे, आणि तुमच्या राज्याचे श्रेष्ठ त्याच्या सेवकांसारखे आहेत.'
35 तो त्याला म्हणाला, 'जा आणि उद्या इकडे परत ये.' म्हणून हैकार राजा फारोने सांगितल्याप्रमाणे गेला.
36 आणि दुसऱ्या दिवशी हैकार फारोच्या सान्निध्यात गेला आणि नमन केले आणि राजासमोर उभा राहिला. आणि फारोने लाल रंगाचा पोशाख घातला होता, आणि थोर लोक पांढरे कपडे घातले होते.
37 फारो त्याला म्हणाला, अरे अबिकाम, मी कोणासारखा आहे? आणि माझ्या राज्याचे सरदार, ते कोणासारखे आहेत?'
38 अबिकाम त्याला म्हणाला, 'महाराज! तू सूर्यासारखा आहेस आणि तुझे सेवक त्याच्या किरणांसारखे आहेत.' तेव्हा फारो त्याला म्हणाला, 'तू तुझ्या घरी जा आणि उद्या इकडे ये.'
39 मग फारोने त्याच्या कोर्टाला शुद्ध पांढरे कपडे घालण्याची आज्ञा दिली आणि फारोने त्यांच्यासारखे कपडे घातले आणि त्याच्या सिंहासनावर बसला आणि त्याने त्यांना हैकर आणण्याची आज्ञा दिली. आणि तो आत जाऊन त्याच्यासमोर बसला.

40 फारो त्याला म्हणाला, 'अरे अबिकाम, मी कोणासारखा आहे? आणि माझ्या सरदारांनो, ते कोणासारखे आहेत?'
41 अबिकाम त्याला म्हणाला, 'महाराज! तू चंद्रासारखा आहेस आणि तुझे श्रेष्ठ ग्रह आणि ताऱ्यांसारखे आहेत.' तेव्हा फारो त्याला म्हणाला, 'जा आणि उद्या तू इथे ये.'
42 मग फारोने आपल्या नोकरांना निरनिराळ्या रंगांचे वस्त्र परिधान करण्याची आज्ञा केली आणि फारोने लाल मखमली पोशाख घातला आणि आपल्या सिंहासनावर बसला आणि त्यांना अबिकॅमला आणण्याची आज्ञा दिली. आणि त्याने आत जाऊन त्याला नमस्कार केला.
43 आणि तो म्हणाला, 'अरे अबिकाम, मी कोणासारखा आहे? आणि माझे सैन्य, ते कोणासारखे आहेत?' आणि तो म्हणाला, 'महाराज! तू एप्रिल महिन्यासारखा आहेस आणि तुझे सैन्य त्याच्या फुलांसारखे आहे.'
44 जेव्हा राजाने हे ऐकले तेव्हा तो मोठ्या आनंदाने आनंदित झाला आणि म्हणाला, 'अरे अबिकाम! पहिल्यांदा तू माझी तुलना बेलच्या मूर्तीशी केलीस आणि माझ्या सेवकांची तुलना त्याच्या सेवकांशी केलीस.
45 आणि दुसऱ्यांदा तू माझी तुलना सूर्याशी केलीस आणि माझ्या थोरांची तुलना सूर्यकिरणांशी केलीस.
46 आणि तिसऱ्यांदा तू माझी तुलना चंद्राशी केलीस आणि माझ्या श्रेष्ठींची तुलना ग्रह व ताऱ्यांशी केलीस.
47 आणि चौथ्या वेळी तू माझी तुलना एप्रिल महिन्याशी केलीस आणि माझ्या थोरांची त्याच्या फुलांशी तुलना केलीस. पण आता, हे अबिकाम! महाराज, सन्हेरीब राजा, मला सांगा, तो कोणासारखा आहे? आणि त्याचे सरदार, ते कोणासारखे आहेत?'
48 आणि हायकर मोठ्या आवाजात ओरडला आणि म्हणाला: 'माझ्या स्वामी राजाचा उल्लेख करणे माझ्यापासून दूर राहा आणि तुम्ही तुमच्या सिंहासनावर बसलात. पण तू तुझ्या पायावर उभा राहा, म्हणजे मी तुला सांगेन की महाराज कोणाचे आहेत आणि त्याचे श्रेष्ठ कोण आहेत.'
49 आणि फारो त्याच्या जिभेच्या स्वातंत्र्यामुळे आणि उत्तर देण्याच्या धैर्याने गोंधळून गेला. तेव्हा फारो आपल्या सिंहासनावरून उठला आणि हैकारासमोर उभा राहिला आणि त्याला म्हणाला, 'आता मला सांग, म्हणजे मला कळेल की तुझा स्वामी राजा कोणसारखा आहे आणि त्याचे सरदार कोणाचे आहेत.'
50 आणि हैकर त्याला म्हणाला: 'माझा स्वामी स्वर्गाचा देव आहे, आणि त्याचे श्रेष्ठ हे विजा आणि मेघगर्जना आहेत आणि जेव्हा तो इच्छितो तेव्हा वारा वाहतो आणि पाऊस पडतो.
51 आणि तो मेघगर्जना करण्यास आज्ञा देतो, आणि तो प्रकाश आणि पाऊस पडतो, आणि तो सूर्य धरतो, आणि तो प्रकाश देत नाही, चंद्र आणि तारे, आणि ते गोल फिरत नाहीत.
52 आणि तो वादळाला हुकूम देतो आणि तो वाहतो आणि पाऊस पडतो आणि एप्रिलला तो तुडवतो आणि त्याची फुले व घरे नष्ट करतो.'
53 आणि जेव्हा फारोने हे भाषण ऐकले तेव्हा तो खूप गोंधळून गेला आणि खूप रागावला आणि त्याला म्हणाला, 'हे मनुष्य! मला खरे सांग आणि तू खरोखर कोण आहेस ते मला सांग.'
54 आणि त्याने त्याला सत्य सांगितले. 'मी हायकर हा लेखक आहे, सेनेचेरीब राजाच्या प्रिव्ही कौन्सिलर्सपैकी सर्वात मोठा आहे आणि मी त्याचा वजीर आणि त्याच्या राज्याचा राज्यपाल आणि त्याचा कुलपती आहे.'
55 तो त्याला म्हणाला, 'या बोलण्यात तू खरे सांगितले आहेस. पण आम्ही हैकर बद्दल ऐकले आहे की, सन्हेरीब राजाने त्याला मारले आहे, तरीही तू जिवंत आणि बरा आहेस असे वाटते.'
56 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'होय, तसे झाले, परंतु देवाची स्तुती असो, ज्याला काय लपलेले आहे ते माहीत आहे, कारण माझ्या स्वामी राजाने मला ठार मारण्याची आज्ञा केली होती, आणि त्याने भ्रष्ट माणसांच्या शब्दावर विश्वास ठेवला, परंतु परमेश्वराने वाचवले. मी, आणि धन्य तो जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो.'
57 आणि फारो हैकरला म्हणाला, 'जा आणि उद्या तू इथे ये आणि मला असे वचन सांग की जे मी माझ्या श्रेष्ठींकडून किंवा माझ्या राज्याच्या व माझ्या देशाच्या लोकांकडून ऐकले नाही.'

प्रकरण 6

डाव यशस्वी होतो. अहीकर फारोच्या प्रत्येक प्रश्नाला उत्तर देतो. गरुडांवरची मुले म्हणजे दिवसाचा कळस. प्राचीन शास्त्रवचनांमध्ये क्वचितच आढळणारी बुद्धी, श्लोक ३४-४५ मध्ये प्रकट झाली आहे.
1 आणि हैकर आपल्या निवासस्थानी गेला आणि एक पत्र लिहिले, त्यात असे लिहिले:
2 अश्शूरचा राजा सन्हेरीब याच्याकडून. आणि निनवे इजिप्तचा राजा फारो याला.
3 'हे माझ्या भावा, तुला शांती असो! आणि आम्ही तुम्हाला याद्वारे कळवतो की एका भावाला त्याच्या भावाची आणि एकमेकांच्या राजांची गरज आहे, आणि मला तुमच्याकडून आशा आहे की तुम्ही मला नऊशे तोळे सोने द्याल, कारण मला त्याची गरज आहे. काही सैनिक, मी ते त्यांच्यावर खर्च करू शकेन. आणि थोड्या वेळाने मी ते तुला पाठवीन.'
4 मग त्याने ते पत्र दुमडले आणि दुसऱ्या दिवशी फारोला दिले.
5 ते पाहून तो गोंधळून गेला आणि त्याला म्हणाला, 'खरोखर अशी भाषा मी कोणाकडून ऐकली नाही.'
6 तेव्हा हैकर त्याला म्हणाला, 'हे खरेच माझे स्वामी राजाचे तुझे ऋण आहे.'
7 आणि फारोने हे मान्य केले आणि म्हणाला, 'हे हयकर, राजांच्या सेवेत तुझ्यासारखाच प्रामाणिक आहे.
8 धन्य देव ज्याने तुला बुद्धीने परिपूर्ण केले आहे आणि तुला तत्वज्ञान व ज्ञानाने सजवले आहे.
9 आणि आता, हे हयकर, तुझ्याकडून आम्हांला जे हवे आहे ते उरले आहे, की तू स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये किल्ला बनव.'
10 मग हैकर म्हणाले, 'ऐकणे म्हणजे आज्ञा पाळणे होय. तुझ्या इच्छेनुसार आणि आवडीनुसार मी तुला एक वाडा बांधीन; परंतु, महाराज, मी आमच्यासाठी चुना, दगड, माती आणि कारागीर तयार करतो आणि माझ्याकडे कुशल बांधकाम करणारे आहेत जे तुमच्या इच्छेनुसार बांधकाम करतील.'
11 राजाने त्याच्यासाठी सर्व काही तयार केले आणि ते विस्तीर्ण ठिकाणी गेले. आणि हैकार आणि त्याची मुले तिथे आले आणि

त्याने गरुड आणि तरुणांना बरोबर घेतले. आणि राजा आणि त्याचे सर्व सरदार गेले आणि संपूर्ण शहर जमले, जेणेकरून त्यांनी हायकार काय करतो ते पाहावे.
12 मग हायकरने गरुडांना पेट्यांमधून बाहेर सोडले आणि तरुणांना त्यांच्या पाठीवर बांधले आणि गरुडांच्या पायाला दोरी बांधली आणि त्यांना हवेत जाऊ दिले. आणि ते आकाश आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये राहेपर्यंत वर चढले.
13 आणि मुलं ओरडून म्हणू लागली, 'विटा आणा, माती आणा, म्हणजे राजाचा वाडा बांधू, कारण आम्ही निस्तेज उभे आहोत!'
14 आणि लोकसमुदाय आश्चर्यचकित आणि गोंधळून गेला आणि ते आश्चर्यचकित झाले. आणि राजा आणि त्याच्या सरदारांना आश्चर्य वाटले.
15 आणि हैकर आणि त्याचे सेवक कामगारांना मारहाण करू लागले आणि त्यांनी राजाच्या सैन्यासाठी ओरडून त्यांना सांगितले, 'त्यांना पाहिजे ते कुशल कारागीरांकडे आणा आणि त्यांना त्यांच्या कामात अडथळा आणू नका.'
16 राजा त्याला म्हणाला, 'तू वेडा आहेस. इतक्या अंतरापर्यंत कोण काहीही आणू शकेल?'
17 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'महाराज! हवेत वाडा कसा बांधू? आणि जर महाराज इथे असते तर त्यांनी एकाच दिवसात अनेक किल्ले बांधले असते.'
18 आणि फारो त्याला म्हणाला, 'हे हैकर, तुझ्या घरी जा आणि आराम कर, कारण आम्ही किल्ला बांधण्याचे सोडून दिले आहे आणि उद्या माझ्याकडे या.'
19 मग हैकर त्याच्या घरी गेला आणि दुसऱ्या दिवशी तो फारोसमोर हजर झाला. आणि फारो म्हणाला, 'हे हैकर, तुझ्या स्वामीच्या घोड्याची काय बातमी आहे? कारण जेव्हा तो अश्शूर आणि निनवे या देशात शेजारी येतो आणि आपल्या घोडीने त्याचा आवाज ऐकला तेव्हा त्यांनी आपली पिल्ले टाकली.'
20 आणि जेव्हा हाईकारने हे भाषण ऐकले तेव्हा त्याने जाऊन एक मांजर घेतली आणि तिला बांधले आणि इजिप्शियन लोकांनी ते ऐकेपर्यंत तिला जोरदार फटके मारण्यास सुरुवात केली आणि त्यांनी जाऊन राजाला याबद्दल सांगितले.
21 आणि फारोने हैकारला आणायला पाठवले आणि त्याला विचारले, 'अरे हायकार, तू अशा प्रकारे फटके मारतोस आणि त्या मुक्या प्राण्याला का मारतोस?'
22 आणि हैकर त्याला म्हणाला, महाराज महाराज! खरेच तिने माझ्याशी एक कुरूप कृत्य केले आहे, आणि ती या मद्यपान आणि फटके मारण्यास पात्र आहे, कारण माझा स्वामी राजा सन्हेरीब याने मला एक चांगला कोंबडा दिला होता, आणि त्याला खरा आवाज होता आणि त्याला दिवस आणि रात्रीचे तास माहित होते.
23 आणि मांजर आजच रात्री उठली आणि तिचे डोके कापून निघून गेली आणि या कृत्यामुळे मी तिच्याशी असे वागलो.'
24 आणि फारो त्याला म्हणाला, 'हाइकर, मला या सर्व गोष्टींवरून असे दिसते आहे की तू म्हातारा होत आहेस आणि तुझ्या अवस्थेत आहेस, कारण इजिप्त आणि निनवे यांच्यामध्ये अठ्ठावन्न परासंग आहेत आणि ती एवढ्या रात्री जाऊन कशी कापली? तुझ्या कोंबड्याचे डोके आणि परत ये?'
25 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'महाराज! जर इजिप्त आणि निनवे यांच्यात इतके अंतर असते तर महाराज राजाचा घोडा शेजारी येऊन त्यांची पिल्ले टाकतात तेव्हा तुझी घोडी कशी ऐकू शकते? आणि घोड्याचा आवाज इजिप्तपर्यंत कसा पोहोचेल?'
26 आणि जेव्हा फारोने हे ऐकले तेव्हा त्याला माहित होते की हैकरने त्याच्या प्रश्नांची उत्तरे दिली आहेत.
27 आणि फारो म्हणाला, 'हे हैकर, तू मला समुद्राच्या वाळूचे दोर बनवायचे आहेस.'
28 आणि हैकर त्याला म्हणाला, "महाराज महाराज, त्यांना माझ्या खजिन्यातून एक दोरी आणण्याची आज्ञा द्या म्हणजे मी तसाच एक करीन.'
29 मग हायकर घराच्या मागच्या बाजूला गेला आणि समुद्राच्या खडबडीत खड्डे कंटाळले आणि हातात मूठभर वाळू घेतली, समुद्राची वाळू, आणि जेव्हा सूर्य उगवला आणि छिद्रांमध्ये घुसला तेव्हा तो पसरला. सूर्यप्रकाशातील वाळू दोरीसारखी विणली जाईपर्यंत.
30 आणि हैकर म्हणाला, 'तुझ्या नोकरांना या दोऱ्या घेण्यास सांगा आणि जेव्हा तुला हवे असेल तेव्हा मी तुला त्यांच्यासारखे काही विणून देईन.'
31 आणि फारो म्हणाला, 'अरे हैकर, आमच्याकडे येथे एक गिरणीचा दगड आहे आणि तो तुटला आहे आणि तो तू शिवून घ्यावा अशी माझी इच्छा आहे.'
32 मग हायकरने त्याकडे पाहिले आणि त्याला दुसरा दगड सापडला.
33 आणि तो फारोला म्हणाला, 'महाराज! मी परदेशी आहे: आणि माझ्याकडे शिवणकामासाठी कोणतेही साधन नाही.
34 पण मला तू तुझ्या विश्वासू मोते बनवणाऱ्यांना या दगडावरुन सूर कापण्याची आज्ञा द्यावी अशी माझी इच्छा आहे, म्हणजे मी तो गिरणीचा दगड शिवू शकेन.'
35 तेव्हा फारो आणि त्याचे सर्व सरदार हसले. आणि तो म्हणाला, 'परात्पर देव धन्य असो, ज्याने तुला ही बुद्धी आणि ज्ञान दिले.'
36 आणि जेव्हा फारोने पाहिले की हैकरने आपल्यावर मात केली आहे आणि त्याला त्याची उत्तरे दिली आहेत, तेव्हा तो लगेच उत्साहित झाला आणि त्याने त्यांना तीन वर्षांचा कर वसूल करण्याची आणि त्यांना हैकारकडे आणण्याची आज्ञा दिली.
37 आणि त्याने आपली वस्त्रे काढून टाकली आणि हायकार, त्याचे सैनिक आणि त्याचे नोकर यांच्यावर घातली आणि त्याच्या प्रवासाचा खर्च त्याला दिला.
38 आणि तो त्याला म्हणाला, 'हे त्याच्या स्वामीचे सामर्थ्य आणि त्याच्या डॉक्टरांचा अभिमान, शांतपणे जा! तुझ्यासारखा सुलतान आहे का? तुझा स्वामी राजा सन्हेरीब याला माझा नमस्कार सांग आणि आम्ही त्याला भेटवस्तू कशा पाठवल्या आहेत ते सांग, कारण राजे थोड्याच गोष्टीत समाधानी असतात.'
39 मग हैकर उठला आणि त्याने राजा फारोच्या हातांचे चुंबन घेतले आणि त्याच्यासमोरील जमिनीचे चुंबन घेतले आणि त्याच्या खजिन्यात सामर्थ्य आणि निरंतरता आणि विपुलतेची

इच्छा केली आणि त्याला म्हणाला, 'महाराज! आमचा एकही देश इजिप्तमध्ये राहू नये, अशी माझी तुझ्याकडून इच्छा आहे.'
40 आणि फारोने उठून इजिप्तच्या रस्त्यांवर घोषणा करायला पाठवले की अश्शूर किंवा निनवेच्या लोकांपैकी कोणीही इजिप्त देशात राहू नये, तर त्यांनी हैकरबरोबर जावे.
41 मग हैकर गेला आणि राजा फारोची रजा घेतली आणि अश्शूर आणि निनवेचा देश शोधत प्रवास केला. त्याच्याकडे काही खजिना आणि भरपूर संपत्ती होती.
42 आणि जेव्हा सनहेरीब राजाला बातमी पोहोचली की हैकर येत आहे, तेव्हा तो त्याला भेटायला बाहेर गेला आणि त्याच्यावर खूप आनंद झाला आणि त्याला मिठी मारली आणि त्याचे चुंबन घेतले आणि त्याला म्हणाला, 'घरी स्वागत आहे, हे नातेवाईक! माझा भाऊ हैकार, माझ्या राज्याची ताकद आणि माझ्या राज्याचा अभिमान.
43 माझ्या अर्ध्या राज्याची आणि माझ्या संपत्तीची तुला इच्छा असली तरी माझ्याकडून तुला काय मिळेल ते विचार.'
44 मग हैकर त्याला म्हणाला, 'महाराज, सदैव जगा! हे महाराज, कृपा करा! माझ्या जागी अबू सामिकला, कारण माझे जीवन देवाच्या आणि त्याच्या हातात होते.'
45 तेव्हा सन्हेरीब राजा म्हणाला, 'माझ्या प्रिय हायकार, तुझा मान राखा! मी अबू सामिकचे स्थानक माझ्या सर्व प्रिव्ही कौन्सिलर्स आणि माझ्या आवडत्या लोकांपेक्षा तलवारबाज बनवीन.'
46 मग राजा त्याला विचारू लागला की फारोच्या पहिल्या आगमनापासून तो त्याच्या उपस्थितीपासून दूर येईपर्यंत त्याने त्याच्याशी कसे वागले, आणि त्याने त्याच्या सर्व प्रश्नांची उत्तरे कशी दिली आणि त्याच्याकडून कर कसा घेतला आणि बदल कसे झाले. कपडे आणि भेटवस्तू.
47 आणि सन्हेरीब राजाला खूप आनंद झाला आणि हायकरला म्हणाला, 'या खंडणीतून तुला काय कमी पडेल ते घे, कारण हे सर्व तुझ्या हातात आहे.'
48 आणि हैकर मध्य: 'राजा सदैव जगू दे! मला माझ्या स्वामी राजाच्या सुरक्षिततेशिवाय आणि त्यांच्या महानतेच्या निरंतरतेशिवाय काहीही हवे आहे.
49 हे महाराज! मी संपत्ती आणि त्यासारखे काय करू शकतो? पण जर तू माझ्यावर कृपा करशील तर माझ्या बहिणीचा मुलगा नादान मला दे, म्हणजे त्याने माझ्यावर जे केले त्याची मी त्याला प्रतिफळ देईन आणि त्याचे रक्त मला द्या आणि मला त्याबद्दल दोषी धरू.'
50 तेव्हा सन्हेरीब राजा म्हणाला, 'याला घेऊन जा, मी तो तुला दिला आहे.' आणि हैकरने आपल्या बहिणीच्या मुलाला नादानला नेले आणि त्याचे हात लोखंडी साखळदंडांनी बांधले, आणि त्याला आपल्या निवासस्थानी नेले, आणि त्याच्या पायात एक जड बेडी घातली आणि त्याला घट्ट गाठ बांधली आणि त्याला अशा प्रकारे बांधून टाकले. निवृत्त होण्याच्या जागेच्या बाजूला एका अंधाऱ्या खोलीत नेबू-हलची नियुक्ती केली आणि त्याला दररोज एक भाकरी आणि थोडे पाणी देण्यासाठी त्याच्यावर रक्षक म्हणून नियुक्त केले.

प्रकरण 7

अहिकरांची बोधकथा ज्यामध्ये तो आपल्या पुतण्यांचे शिक्षण पूर्ण करतो. धक्कादायक उपमा. अहिकर त्या मुलाला नयनरम्य नावाने संबोधतात. अहिकरांची गोष्ट इथे संपते.
1 आणि जेव्हा जेव्हा हैकर आत किंवा बाहेर जायचे तेव्हा तो त्याच्या बहिणीचा मुलगा नादानला हुशारीने म्हणत असे:
2 'हे नादान, माझ्या मुला! मी तुझ्याशी जे काही चांगले आणि दयाळू आहे ते केले आहे आणि तू मला त्याचे प्रतिफळ कुरूप आणि वाईट आणि मारण्याने दिले आहे.
3 'हे माझ्या मुला! नीतिसूत्रांमध्ये असे म्हटले आहे: जो कानाने ऐकत नाही, ते त्याला मान वळवून ऐकवतात.'
4 तेव्हा नादान म्हणाला, 'तू कशामुळे माझ्यावर रागावला आहेस?'
5 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'कारण मी तुला वाढवले, तुला शिकवले, तुला सन्मान आणि आदर दिला आणि तुला महान केले, आणि तुला उत्तम प्रजननाने वाढवले आणि तुला माझ्या जागी बसवले जेणेकरून तू माझा वारस व्हावे. जगात, आणि तू मला मारण्यासारखे वागलेस आणि माझ्या नाशाची परतफेड केलीस.
6 पण परमेश्वराला माहीत होते की माझ्यावर अन्याय झाला आहे, आणि तू माझ्यासाठी ठेवलेल्या भांडणातून त्याने मला वाचवले, कारण परमेश्वर तुटलेली हृदये बरे करतो आणि मत्सर व गर्विष्ठांना अडथळा आणतो.
7 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी त्या विंचवासारखा आहेस जो पितळेवर आदळल्यावर त्याला टोचतो.
8 माझ्या मुला! तू त्या गझलसारखी आहेस जी मॅडरची मुळे खात होती, आणि ती मला जोडेल आणि उद्या ते माझ्या मुळांमध्ये लपतील."
9 हे माझ्या मुला! हिवाळ्याच्या थंडीत त्याच्या सोबत्याला नग्नावस्थेत पाहिलेले तू गेला आहेस; त्याने थंड पाणी घेऊन त्याच्यावर ओतले.
10 माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी त्या माणसासारखा आहेस ज्याने एक दगड घेतला आणि त्याच्या प्रभूला दगड मारण्यासाठी तो स्वर्गात फेकून दिला. आणि दगड मारला नाही, आणि पुरेसा उंचावर पोहोचला नाही, परंतु ते अपराध आणि पापाचे कारण बनले.
11 हे माझ्या मुला! जर तू माझा आदर केला असतास आणि माझा आदर केला असतास आणि माझे शब्द ऐकले असतेस तर तू माझा वारस झाला असतास आणि माझ्या राज्यांवर राज्य केले असतेस.
12 हे माझ्या मुला! तुला माहीत आहे की कुत्र्याची किंवा डुक्कराची शेपटी दहा हात लांब असती तर ते रेशीमासारखे असले तरी घोड्याच्या किमतीच्या जवळ जाणार नाही.
13 हे माझ्या मुला! मला वाटले की माझ्या मृत्यूनंतर तू माझा वारस झाला असतास; आणि तू तुझ्या मत्सरामुळे आणि तुझ्या उद्धटपणामुळे मला मारण्याची इच्छा केलीस. पण परमेश्वराने मला तुझ्या धूर्तपणापासून वाचवले.
14 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी शेणाच्या ढिगाऱ्यावर लावलेल्या सापळ्यासारखा आहेस, आणि तिथे एक चिमणी आली आणि तिला सापळा लावलेला दिसला. आणि चिमणी

सापळ्याला म्हणाली, "तू इथे काय करतोस?" सापळा म्हणाला, "मी इथे देवाची प्रार्थना करत आहे."
15 आणि लार्कने त्याला विचारले, "तुम्ही धरलेला लाकडाचा तुकडा काय आहे?" सापळा म्हणाला, "ते एक तरुण ओक-झाड आहे ज्यावर मी प्रार्थनेच्या वेळी झुकतो."
16 लार्क म्हणाला: "आणि तुझ्या तोंडात ती काय आहे?" सापळा म्हणाला: "ती भाकर आणि जेवण आहे जी मी माझ्या जवळ येणाऱ्या सर्व भुकेल्या आणि गरीबांसाठी घेऊन जातो."
17 लार्क म्हणाला, "मग आता मी पुढे येऊन खाऊ शकतो, कारण मला भूक लागली आहे?" आणि सापळा त्याला म्हणाला, "पुढे ये." आणि लार्क जवळ आला की ते खाऊ शकेल.
18 पण सापळा फुटला आणि त्याने लार्कला त्याच्या मानेने पकडले.
19 आणि लार्कने उत्तर दिले आणि सापळ्याला म्हणाला, "जर ती भुकेल्यांसाठी तुझी भाकर असेल तर देव तुझी भिक्षा आणि दयाळू कृत्ये स्वीकारत नाही.
20 आणि जर तो तुमचा उपवास आणि तुमची प्रार्थना असेल तर देव तुमच्याकडून तुमचा उपवास किंवा प्रार्थना स्वीकारत नाही आणि तुमच्यासाठी जे चांगले आहे ते देव पूर्ण करणार नाही.
21 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी गाढवाशी मैत्री करणारा सिंह आहेस, आणि गाढव काही काळ सिंहापुढे चालत राहिले; आणि एके दिवशी सिंहाने गाढवावर वार करून ते खाऊन टाकले.
22 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी गव्हातील भुंग्यासारखा झाला आहेस, कारण ते काहीही चांगले करत नाही, परंतु गहू खराब करते आणि ते चावत असते.
23 अरे माझ्या मुला! तू त्या माणसासारखा झाला आहेस ज्याने दहा माप गहू पेरला आणि कापणीची वेळ आली तेव्हा तो उठला आणि कापणी केली, आणि तो गोळा केला आणि मळणी केली आणि त्याच्यावर खूप मेहनत केली आणि ते दहा झाले. मोजमाप केले, आणि त्याचा मालक त्याला म्हणाला: "अरे आळशी, तू वाढला नाहीस आणि आकसला नाहीस."
24 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी जाळ्यात फेकलेल्या तितरासारखी आहेस, आणि ती स्वतला वाचवू शकली नाही, परंतु तिने तितरांना हाक मारली, की तिने स्वतच त्यांना जाळ्यात टाकावे.
25 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी त्या कुत्र्यासारखा आहेस जो थंड होता आणि तो कुंभाराच्या घरी उबदार होतो.
26 आणि जेव्हा ते गरम झाले, तेव्हा ते त्यांच्यावर भुंकायला लागले आणि त्यांनी त्याचा पाठलाग केला आणि त्यांना चावू नये म्हणून मारले.
27 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी त्या डुकरासारखा आहेस जो दर्जेदार लोकांबरोबर गरम बाथमध्ये गेला होता, आणि गरम आंघोळीतून बाहेर आल्यावर त्याला एक घाणेरडे छिद्र दिसले आणि ते खाली गेले आणि त्यात भिजले.
28 हे माझ्या मुला! तू माझ्यासाठी त्या बकऱ्यासारखा आहेस जो बलिदानासाठी जाताना आपल्या सोबत्यांशी सामील झाला होता आणि तो स्वतला वाचवू शकला नाही.
29 हे माझ्या मुला! ज्या कुत्र्याला शिकार करून खायला मिळत नाही ते माशांचे भक्ष्य बनते.
30 हे माझ्या मुला! जो हात कष्ट व नांगरणी करीत नाही आणि (जो) लोभी व धूर्त आहे तो हात खांद्यावरून काढून टाकावा.
31 हे माझ्या मुला! ज्या डोळ्यात प्रकाश दिसत नाही, तो कावळे उचलून उपटून टाकतील.
32 माझ्या मुला! तुम्ही माझ्यासाठी त्या झाडासारखे आहात ज्याच्या फांद्या ते तोडत आहेत, आणि ते त्यांना म्हणाले, "माझ्यापैकी काही तुमच्या हातात नसते तर तुम्ही मला तोडू शकणार नाही."
33 अरे माझ्या मुला! तू त्या मांजरीसारखा आहेस जिला ते म्हणाले: "आम्ही तुझ्यासाठी सोन्याची साखळी बनवून तुला साखर आणि बदाम खायला देत नाही तोपर्यंत चोरी करणे सोडा."
34 आणि ती म्हणाली, "माझ्या वडिलांची आणि आईची कला मला विसरली नाही."
35 हे माझ्या मुला! नदीच्या मध्यभागी असताना काटेरी झुडूपावर स्वार झालेल्या सापाप्रमाणे तू होतास, आणि लांडगा त्यांना पाहून म्हणाला, "दुष्कृत्यावर दुष्कर्म करा, आणि त्या दोघांपेक्षा जो अधिक खोडकर असेल त्याला त्या दोघांना निर्देशित करू द्या."
36 आणि सर्प लांडग्याला म्हणाला, "जी कोकरे, बकऱ्या आणि मेंढ्या तू आयुष्यभर खाल्ल्या आहेत, त्यांना तू त्यांच्या वडिलांकडे आणि त्यांच्या पालकांकडे परत देशील की नाही?"
37 लांडगा म्हणाला, "नाही." आणि सर्प त्याला म्हणाला, "मला वाटते की माझ्या नंतर तू आमच्यापैकी सर्वात वाईट आहेस."
38 हे माझ्या मुला! मी तुला चांगले अन्न दिले आणि तू मला कोरडी भाकरी दिली नाहीस.
39 हे माझ्या मुला! मी तुला साखरेचे पाणी दिले. प्या आणि चांगले सरबत, आणि तू मला विहिरीचे पाणी प्यायला दिले नाहीस.
40 माझ्या मुला! मी तुला शिकवले, वाढवले आणि तू माझ्यासाठी लपण्याची जागा खोदलीस आणि मला लपवलेस.
41 माझ्या मुला! मी तुझे उत्तम संगोपन केले आणि उंच देवदाराप्रमाणे तुला प्रशिक्षण दिले. आणि तू मला वाकवलेस.
42 माझ्या मुला! मला तुझ्याबद्दल आशा होती की तू माझ्यासाठी एक तटबंदीचा किल्ला बांधशील, जेणेकरून मी त्यात माझ्या शत्रूंपासून लपून राहू शकेन, आणि तू माझ्यासाठी पृथ्वीच्या खोलवर गाडल्यासारखा झाला आहेस; पण परमेश्वराने माझ्यावर दया केली आणि मला तुझ्या धूर्तपणापासून वाचवले.
43 माझ्या मुला! मी तुला शुभेच्छा दिल्या, आणि तू मला वाईट आणि द्वेषाने प्रतिफळ दिलेस, आणि आता मी तुझे डोळे फाडून टाकीन आणि तुला कुत्र्यांसाठी अन्न बनवीन, आणि तुझी जीभ कापून टाकीन आणि तलवारीच्या धारने तुझे डोके काढून टाकीन, आणि तुझ्या घृणास्पद कृत्यांसाठी तुला मोबदला दे.'
44 आणि जेव्हा नादानने त्याचे काका हैकर यांच्याकडून हे भाषण ऐकले तेव्हा तो म्हणाला: 'काका! तुझ्या ज्ञानाप्रमाणे माझ्याशी व्यवहार कर, आणि माझ्या पापांची मला क्षमा कर, कारण माझ्यासारखे पाप करणारा कोणी आहे किंवा तुझ्यासारखा क्षमा करणारा कोण आहे?

45 काका, माझा स्वीकार करा! आता मी तुझ्या घरी सेवा करीन, तुझे घोडे पाळीन, तुझ्या गुरांचे शेण झाडीन, तुझ्या मेंढरांना चारीन, कारण मी दुष्ट आहे आणि तू नीतिमान आहेस; मी अपराधी आणि तू क्षमाशील आहेस.'
46 आणि हैकर त्याला म्हणाला, 'बाळा! तू त्या झाडासारखा आहेस जो पाण्याजवळ निष्फळ होता, आणि त्याचा मालक तो तोडण्यास उदास होता, आणि तो त्याला म्हणाला, "मला दुसऱ्या ठिकाणी काढा आणि जर मी फळ देत नाही तर मला तोड."
47 आणि त्याचा मालक त्याला म्हणाला, "तू पाण्याच्या कडेला असताना फळ दिले नाहीस, तू दुसऱ्या ठिकाणी असताना फळ कसे देणार?"
48 हे माझ्या मुला! गरुडाचे म्हातारपण कावळ्याच्या तारुण्यापेक्षा चांगले असते.
49 हे माझ्या मुला! ते लांडग्याला म्हणाले, "मेंढरांपासून दूर राहा, नाहीतर त्यांची धूळ तुला इजा करणार नाही." आणि लांडगा म्हणाला, "माझ्या डोळ्यांसाठी मेंढीच्या दुधाचे ड्रेग्स चांगले आहेत."
50 माझ्या मुला! त्यांनी लांडग्याला वाचायला शिकावे म्हणून शाळेत जायला लावले आणि ते त्याला म्हणाले, "ए, बी म्हणा." तो म्हणाला, "माझ्या बेलमध्ये कोकरू आणि बकरी"
51 अरे माझ्या मुला! त्यांनी गाढव टेबलावर ठेवले आणि तो पडला, आणि स्वतः ला धुळीत लोळू लागला आणि एक म्हणाला, "त्याला स्वतला लोळू द्या, कारण त्याचा स्वभाव आहे, तो बदलणार नाही.
52 अरे माझ्या मुला! या म्हणीची पुष्टी झाली आहे जी चालते: "जर तुला मुलगा झाला तर त्याला तुझा मुलगा म्हण आणि जर तू मुलगा वाढवलास तर त्याला तुझा गुलाम म्हण."
53 अरे माझ्या मुला! जो चांगले करतो त्याला चांगले भेटेल. आणि जो दुष्कृत्य करतो तो दुष्कृत्याला सामोरा जातो, कारण प्रभू माणसाला त्याच्या कामाच्या मोजमापाचा मोबदला देतो.
54 माझ्या मुला! या गोष्टींपेक्षा मी तुला काय सांगू? कारण काय लपलेले आहे ते प्रभूला माहीत आहे, आणि गूढ गोष्टींशी तो परिचित आहे.
55 आणि तो तुला प्रतिफळ देईल आणि माझा व तुझ्यामध्ये न्याय करील आणि तुझ्या वाळवंटानुसार तुला मोबदला देईल.',
56 आणि जेव्हा नादानने त्याचे काका हैकर यांचे ते भाषण ऐकले तेव्हा तो लगेचच सूजला आणि उडालेल्या मूत्राशयसारखा झाला.
57 आणि त्याचे हातपाय फुगले आणि त्याचे पाय, पाय आणि त्याची बाजू, आणि तो फाटला आणि त्याचे पोट फुटले आणि त्याच्या आतड्या विखुरल्या, आणि तो मेला आणि मेला.
58 आणि त्याचा शेवटचा शेवट नाश झाला आणि तो नरकात गेला. कारण जो आपल्या भावासाठी खड्डा खणतो तो त्यात पडेल. आणि जो सापळे रचतो तो त्यात पकडला जाईल.
59 हे असेच घडले आणि (काय) आम्हांला हायकारच्या कथेबद्दल आढळले, आणि सदैव देवाची स्तुती असो. आमेन, आणि शांती.
60 हा इतिहास देवाच्या मदतीने पूर्ण झाला आहे, तो उंच होवो! आमेन, आमेन, आमेन.